

Powiatowy Ośrodek Poradnictwa
Psychologiczno-Pedagogicznego
i Doradztwa Metodycznego
w Polkowicach

BIULETYN

Powiatowego Ośrodka Doradztwa Metodycznego w Polkowicach

Nr **13** – Grudzień 2014

W numerze między innymi:

- ◆ „Uczniowie w działaniu – czyli...
Komunikacja wizualna w przestrzeni szkolnej”,
- ◆ „Projekt – Uganda. Edukacja międzykulturowa – przedszkolak
w Afryce”,
- ◆ naprawdę interesujące przedsięwzięcia,
- ◆ „Dobra książka dla rodziców w Radwanicach”,
- ◆ „Czy OK jest OK?”,
- ◆ ciekawe scenariusze zajęć.

OD REDAKCJI

Szanowni Państwo

Z wielką przyjemnością oddajemy trzynasty już numer naszego biuletynu. Teksty w nim publikowane kierujemy do wszystkich, dla których ważna jest edukacja. Nasze zamierzenie to nie tylko informowanie o działaniach PODM w Polkowicach, ale również o dokonaniach nauczycieli wraz z ich uczniami, a także dzielenie się sprawdzonymi pomysłami na praktyczne rozwiązania w codziennej pracy pedagogicznej czy propagowanie innowacji. Na łamach biuletynu zagościły publikacje, których Autorzy chętnie opisują przedsięwzięcia i prezentują własne opracowania metodyczne. W kolejnych numerach można też wyrazić opinie o aktualnościach w oświacie, literaturze, kulturze. Liczymy na owocną współpracę z Państwem i zachęcamy do publikowania.

Redakcja nie bierze odpowiedzialności za zawartość merytoryczną publikacji. Nie zwraca materiałów niezamówionych i zastrzega sobie prawo do skracania artykułów i korespondencji oraz opatrywanie ich własnymi tytułami.

Z wyrazami szacunku

Redakcja

TO SIĘ WYDARZYŁO

„Miękki, puchaty i taki z łatką”.

Obchody Światowego Dnia Pluszowego Misia w Przedszkolu Miejskim w Chocianowie

25 listopada swoje święto obchodzi najmiłsza zabawka, najlepszy przyjaciel dzieci – Pluszowy Miś. W tym dniu w naszym przedszkolu odbyły się uroczyste obchody Światowego Dnia Misia, a cała placówka zamieniła się w „Kraję Pluszowych Misiów”.

Z tej okazji Panie Joanna Łoziak oraz Katarzyna Arndt wraz ze swoimi podopiecznymi z grupy „Misiów” przygotowały przedstawienie „Bał Misia Uszatka”.

Cała społeczność przedszkolna została zaproszona do obejrzenia tego wyjątkowego występu. Przedszkolaki z zainteresowaniem i wielką uwagą obejrzały aktorskie popisy swoich kolegów i koleżanek.

W tym dniu dzieci tańczyły przy „misiowych” przebojach, bawiły się ze swoimi pluszakami. Miały także okazję skosztować misiowego przysmaku – ciasteczek z miodem. Tańcom i dobrej zabawie nie było końca.

To był prawdziwie misiowy dzień. Dzieciom trudno jest wyobrazić sobie dzisiejszy świat bez pluszowego przyjaciela.

INTERESUJĄCE PRZEDSIĘWZIĘCIA

UCZNIOWIE W DZIAŁANIU - CZYLI ... „KOMUNIKACJA WIZUALNA W PRZESTRZENI SZKOLNEJ”

W ramach projektu „Modernizacja kształcenia zawodowego na Dolnym Śląsku II”, jaki jest realizowany w Zespole Szkół w Polkowicach, młodzież kształcąca się w zawodzie technik organizacji reklamy - klasa II HOR - podjęła starania związane z aplikowaniem o sfinansowanie działań Uczniowskiego Mini Projektu Badawczego. Wydział Edukacji i Nauki Urzędu Marszałkowskiego Województwa Dolnośląskiego – Beneficjent projektu pn. „Modernizacja kształcenia zawodowego na Dolnym Śląsku II” dokonał wyboru i zatwierdzenia do realizacji najciekawszych uczniowskich mini projektów badawczych, na podstawie pisemnej recenzji niezależnego eksperta – pracownika naukowego, który na co dzień zajmuje się badaniami w dziedzinie nauki obejmującej zgłoszony temat mini projektu. Zakres recenzji, obejmował sprawdzenie, czy zgłoszony temat mini projektu dotyczy innowacyjnego zastosowania

w praktyce wiedzy z zakresu zawodu lub przedmiotu nauczanego w ramach tego zawodu. Ponadto recenzja obejmowała weryfikację biznesplanu przedłożonego przez autorów mini projektu. Opinia ekspercka dotyczyła między innymi rodzaju, ilości oraz ceny surowców i materiałów zaplanowanych do wykorzystania przy realizacji mini

projektu, a także zasadności innych wskazanych przez wykonawców kosztów związanych z realizacją mini projektu. Realizacja najciekawszych uczniowskich mini projektów badawczych odbędzie się okresie od października 2014 r. do końca lutego 2015r.

Spośród około 300 propozycji UMPB zgłoszonych do konkursu przez uczniów dolnośląskich szkół ponadgimnazjalnych, do realizacji kapituła przewidziała 150, a wśród nich także mini projekt uczniów z Polkowic. Tematem UMPB uczniów polkowickiego Technikum jest: „Komunikacja wizualna w przestrzeni szkolnej”. Jednym z najważniejszych argumentów, który przemawiał za obraniem takiego kierunku działań w ramach UMPB, była potrzeba doposażenia szkoły w pomoce dydaktyczne oraz materiały do nauki w zawodzie technik organizacji reklamy.

Toteż zaplanowany przez wykonawców UMPB ma charakter wykonawczy, polegający na wytworzeniu konkretnej pomocy naukowej pozwalającej młodzieży kształcącej się w zawodzie technik organizacji reklamy na wykorzystanie w praktycznym działaniu wiedzy i umiejętności z zakresu projektowania komunikatu wizualnego – reklamy.

W kolejnym kroku przewiduje się „przełożenie” opracowanego projektu na jego realizację poprzez wykorzystanie wybranych technik poligraficznych, takich jak druk UV, którego zaletą jest możliwość bezpośredniego druku na płaskich – grubych materiałach podkładowych do 40mm. Poprzez słowo „komunikacja wizualna” należy rozumieć projektowanie wizualnych przekazów - komunikatów pojmowanych jako dwuwymiarowe obrazy typu: znaki, piktogramy, symbole, rysunki, ilustracje, nierzadko z zawartością tekstów. Najczęściej są to produkty grafiki użytkowej, ale i nierzadko z elementami artystycznymi służącej do celów edukacyjnych, promocyjnych czy też reklamowych.

W UMPB przewidziano stworzenie projektów przy pomocy dostępnych narzędzi graficznych, takich jak: Gimp, Corel, Photoshop oraz ich realizację poprzez podjęcie współpracy ze studio graficznym. Spośród różnorodnych form związanych ze systemami wystawienniczymi zaplanowano stworzenie do realizacji takie formy jak: wizualizację druku na szkłe - jako przykład systemu aranżacji wnętrz; wizualizację druku na dibondzie – ilustracja materiału idealnie sprawdzającego się we wszelkich konstrukcjach dekoracyjnych wymagających lekkości, płaskiej powierzchni i sztywności; wizualizację druku na plexi - z wyszczególnieniem największej zalety tego typu druku - osiągnięcie efektu głębi (efekt 3D); wizualizację druku na PCV – jako przykład sposobu na osiągnięcie atrakcyjnego i estetycznego wyglądu, który pozwala zachować wierność odwzorowania kolorów, czyli fotograficzną jakość; wizualizację druku na płótnie - wydruk UV na bawełnianym wodoodpornym i odpornym na blaknięcie płótnie oraz wizualizację druku na folii samoprzylepnej – realizację projektu przeznaczonego do przyklejania na powierzchnie gładkie, bez konieczności niszczenia podłoża np. ściany, drzwi, mebli, szyby itp.

„Komunikacja wizualna w przestrzeni szkolnej” zostanie zrealizowana poprzez przygotowanie wystawy z wykorzystaniem wyżej wymienionych technik wizualizacyjnych. W tym celu młodzież zaprojektuje baner reklamowy – stanowiący tytuł wystawy – będącej pomocą dydaktyczną.

Wystawa uczniowskich przekazów reklamowych będzie otwarta dla szerszej publiczności podczas „Drzwi otwartych” w Zespole Szkół.

Bożena Dudziak
- koordynator projektu

Projekt edukacyjny „Mój przedszkolny kalendarz”

CZAS REALIZACJI: Rok szkolny 2013/2014.

Projekt realizowany był w grupie dzieci 4 letnich, w czasie roku szkolnego od września -2013 do czerwca - 2014.

MIEJSCE REALIZACJI:

Grupa CHOCHLIKI z Przedszkola Miejskiego nr 4 im. Misia Uszatka w Polkowicach

CELE:

1. Rytmiczna organizacja czasu: pory roku, dni tygodnia, miesiące w roku.
2. Wdrażanie dzieci do systematyczności, wychwytywanie powtarzających się układów oraz ich kontynuowanie.
3. Ćwiczenia grafomotoryczne, wdrażanie do estetycznego wykonania pracy.

OCZEKIWANE EFEKTY:

- potrafię powiedzieć co będzie dalej
- prowadzę kalendarz obrazkowy
- wiem, do czego służy kalendarz
- wiem, co znaczą słowa: dziś, jutro, wczoraj, miesiąc,

SPOSÓB REALIZACJI PROJEKTU

W *edukacji matematycznej*, ze względu na obowiązującą zasadę stopniowania trudności, nauczyciel powinien uwzględniać poziom rozwoju intelektualnego dzieci. Wszystkie pojęcia matematyczne kształtują się w określonej kolejności i w trakcie bezpośredniego działania, połączonego z wielozmysłowym poznawaniem i słowem. Łączenie metod czynnościowych z werbalnymi rozwija wyobraźnię i pomaga w tworzeniu i rozumieniu pojęć matematycznych. Dzięki temu dzieci poszerzają zasób słownictwa, ćwiczą umiejętność spostrzegania i abstrahowania, doskonalą takie procesy umysłowe, jak wnioskowanie czy uogólnianie.

Edukacja matematyczna w przedszkolu obejmuje między innymi orientację w przestrzeni, zauważanie przemijalności czasu, rozpoznawanie kształtów figur geometrycznych, nabywanie umiejętności liczenia, poznawanie jakościowych i ilościowych właściwości zbiorów przedmiotów oraz dodawanie i odejmowanie na konkretnych.

Co dzieje się najpierw, a co potem, jest wstępem do zrozumienia regularności w przemijaniu czasu (dni, tygodni, lat), następstwa czasu (pór dnia, dni i nocy, dni tygodnia, pór roku i miesięcy w roku).

Codziennie systematyczne kolorowanie kartki kalendarza, to czas usystematyzowanie wiedzy o świecie, utrwalenie zdobytych wiadomości, poznanie nowych.

Systematyczne prowadzenie kalendarza to rytuał, codziennie o tej samej porze dnia. Przestrzegania zasad, wdrażania do dokładności i dbałości o efekty swojej pracy. To też element obserwacji do diagnozy, do rejestrowania poczynionych postępów dzieci.

Kartki z kalendarza dzieci gromadzą w swoich segregatorach. Poszczególne miesiące są zszywane razem. Kiedy kończy się miesiąc, to taki miesięczny kalendarz można zanieść z dumą do domu.

O realizacji projektu rodzice zostali poinformowani na zebraniu grupowym.

Systematyczne i konsekwentne (w każdy dzień tygodnia) realizowanie projektu „Mój przedszkolny kalendarz” przyniosło oczekiwane efekty.

EWALUACJA

Realizowany przeze mnie projekt edukacyjny „Mój przedszkolny kalendarz” w grupie dzieci 4 letnich – CHOCHLIKI, spełnił moje oczekiwania. Dzieci szybko przyswoiły sobie pojęcia związane organizacją czasu: dziś, wczoraj, jutro; dni tygodnia; miesiąc; pora roku. Rodzice, bardzo zaangażowali się w realizację projektu. Systematycznie kontaktowali się ze mną, oglądali efekty pracy swoich dzieci. Dzieci chętnie opowiadały o tym czego się nauczyły. Nauczyły się systematyczności, chętnie współpracowały i pomagały sobie nawzajem.

W chwili obecnej, to już 5 latki, dzieci nie mają trudności z wykonywaniem ćwiczeń grafomotorycznych. Chętnie rysują samodzielnie, ich prace są ciekawe, pomysłowe, zaskakują nas swoją kreatywnością i sposobem w jaki przedstawiają rzeczywistość.

Iwona Herbut

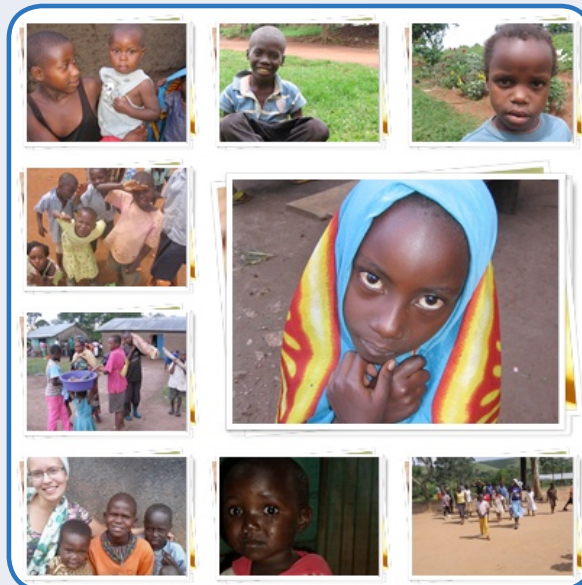
PROJEKT – UGANDA

EDUKACJA MIĘDZYKULTUROWA – przedszkolak w Afryce.

JESTEŚMY PIĘKNI W NASZEJ ODMIENNOŚCI

Przedszkole Miejskie nr 4 im. Misia Uszatka w Polkowicach 2014/2015

„Do napisania tego projektu zostałyśmy skłonięne przez dwie rzeczy. Pierwszą z nich jest dziewięciomiesięczny pobyt jednej z nas w Ugandzie, drugą badania przeprowadzone przez Ministerstwo Edukacji wśród przedszkolaków, sprawdzające ich stosunek wobec dzieci należących do innych kultur. Okazało się, że już w przedszkolach dzieci są nietolerancyjne i nie chcą się bawić z rówieśnikami o innym kolorze skóry. Mamy świadomość tego, że problem ten wynika nie z powodu błędnych ideologii, ale z powodu strachu przed tym co inne i nieznanne. Postanowiłyśmy wykorzystać materiały zebrane w Ugandzie, oraz znajomość z jedną z tamtejszych szkół, by przybliżyć dzieciom całkiem odmienną od naszej kulturę. Chcemy przez to oswoić je z pojęciem tolerancji i wielokulturowości. Postanowiłyśmy pokazać im, że nasz świat jest różnorodny a przez to piękny i niezwykły. Angażując się w pomoc dzieciom w jednej z Ugandyjskich szkół i domów dziecka, chcemy pokazać naszym przedszkolakom, że różnorodność nie polega jedynie na tym, że ludzie mają inny kolor skóry. Są kraje, które borykają się z biedą a w nich żyją dzieci, którym brakuje do życia tego co podstawowe i niezbędne. Mimo że sami mamy niewiele, możemy im pomóc.”

Już Cyceron powiedział:

„Czyż możemy narodowi ofiarować większy dar nad wychowanie i wykształcenie młodzieży?”

Już od najmłodszych lat powinniśmy wzbudzać w dzieciach zaniepokojenie innymi kulturami, uczyć otwartości i ciekawości świata, przykładem nauczać szacunku dla odmienności.

Dzieci wraz z rodzicami coraz więcej podróżują. W dorosłym życiu będą mogły na własne oczy poznać piękno naszego świata. Polska również staje się coraz bardziej różnorodna kulturowo, a wielu naszych rodaków mieszka poza granicami kraju. Być może w naszym przedszkolu są dzieci, które pochodzą z innych krajów.

Chcemy zrealizować projekt edukacyjny, nawiązując współpracę i kontakt ze szkołą w Ugandzie, dzięki którym nasi podopieczni będą mogli poznać zwyczaje i kulturę panujące w tym kraju. Uświadomić na biedę i trudne życie, w afrykańskich krajach. Zapoznać z nazwą kontynentu, wybranego kraju, poznać ciekawostki.

Wprowadzenie do tematu

Współczesny świat, w którym żyjemy jest światem wielkich kontrastów. Obok mocarstw i potęg przemysłowych takich jak USA, państwa europejskie czy Chiny - funkcjonują kraje, w których panuje skrajna nędza. Ze skrajną nędzą mamy do czynienia wtedy, gdy brakuje podstawowych środków do życia np. wody pitnej. Mimo, że rządy wielu światowych mocarstw ignorują sytuację krajów „Trzeciego Świata” są ludzie i instytucje, których obchodzi los mieszkańców Afryki i Ameryki Południowej.

Afryka stała się terenem działalności misyjnej już w XIII w., kiedy święty Franciszek z Asyżu wysłał zakonników na Czarny Ląd. Do końca XVIII w. misje katolickie miały jednak charakter sporadyczny. Apogeum działalności misyjnej kościoła przypada na okres międzywojenny XX w.

W Afryce, według tradycji, jednym z celów życiowych kobiety jest macierzyństwo i chociaż rodzi się dużo dzieci, wiele z nich umiera, nie doczekawszy swoich piątych urodzin z powodu chorób tropikalnych czy AIDS. Opieka zdrowotna jest znikoma. Brakuje lekarzy, personelu medycznego, medykamentów, a przede wszystkim pieniędzy. Z braku środków zamyka się szpitale. Ludzie, żeby dotrzeć do lekarza, muszą pokonywać kilkadziesiąt kilometrów, a większość afrykańskich rodziców nie stać na kupno leków.

Innym bolesnym problemem jest wysoki procent aktywności zawodowej dzieci. Już 10- 14 letnie dzieci zaczynają pracę w gospodarstwie rolnym lub w zakładzie przemysłowym. Dzieci często są podstawową i najtańszą siłą roboczą, niejednokrotnie to one utrzymują całą (liczną)rodzinę. Chłopcy za koszulkę, czapkę czy inną drobną rzecz podejmują się pełnić rolę przewodnika lub tragarza. Dziewczynki też nie mają łatwego życia, od najmłodszych lat muszą pomagać matkom, które zajmują się gospodarstwem. Codziennie chodzą po kilka kilometrów po opał do buszu lub po wodę do jedynej studni w okolicy. Widok kilkunastoletniej z młodszym rodzeństwem na ręku to w Afryce normalność. Zamiast się uczyć, tak jak nasze dzieci, muszą ciężko pracować.

W Afryce jest najwyższy procent analfabetów. Z braku świeckiej kadry pedagogicznej nauczycielami są misjonarze i misjonarki. Często zajęcia szkolne odbywają się „na świeżym powietrzu, pod gołym niebem”. Klasy jeżeli są, to często przepełnione i w budynkach bez kanalizacji i prądu. Afrykańskie dzieci nie mają nic prócz rozpacz i cierpienia. Nie jedno straciło rodziców i najbliższych krewnych. Nie potrafią same sobie poradzić. Niektóre znajdują dom w sierocińcach budowanych przez misje, ale

większość z nich żyje na ulicy, w skrajnej nędzy. Buty mają tylko niektóre z nich i to najczęściej zrobione z opon samochodowych. Ich ubrania także przedstawiają obraz nędzy- zazwyczaj za duże i podarte. Maluchy rzadko mają zabawki. My marzymy o najnowszym sprzęcie elektronicznym, one marzą o tym, aby mieć co jeść.

Nasze przedszkole także chce włączyć się w działalność misyjną. Bo tak naprawdę każdy z nas może coś zrobić i jakoś pomóc. Absolutnie każdy może zrobić coś dobrego dla tych biednych ludzi.

Część dzieci ze szkoły i sierocińca New Day w Ugandzie

Osoby odpowiedzialne za realizację projektu: Agnieszka Żukowska, Iwona Herbut

Miejsce realizacji projektu: Przedszkole Miejskie nr 4 im. Misia Uszatka w Polkowicach.

Czas realizacji projektu: dziewięć miesięcy.

Cel projektu:

- nauka tolerancji dla odmienności rasowej i kulturowej
- uwrażliwienie na biedę i cierpienie innych dzieci i dorosłych
- poznanie nazwy kontynentu - Afryka, państwa - Uganda, zwrotu kraje „Trzeciego Świata”
- zachęcanie do działania nie bycia obojętnym
- rozwijanie kreatywności, aktywności, otwartości na innych ludzi, którzy mają inny kolor skóry, religię,
- zaciekawienie innymi kulturami, tradycjami, obrzędami.

Termin realizacji projektu:

Wrzesień:

- opracowanie projektu,
- nawiązanie współpracy z ugandyjską szkołą i sierocińcem New Day znajdującą się w miasteczku Kyenjojo, wideo rozmowa z nauczycielami,
- pierwsza zbiórka artykułów szkolnych dla dzieci ze szkoły i sierocińca New Day,
- wysłanie paczki do Afryki,
- przeprowadzenie badań ankietowych wśród dzieci, które mają na celu sprawdzić stosunek dzieci do przedstawicieli innych ras i kultur.

Październik:

- wystawa zdjęć Agnieszki Żukowskiej pt „Dzieci Afryki w obiektywie”
- „Opowieści z Afryki” rozpoczęcie cyklu prezentacji i opowiadań związanych z Afryką w szczególności z Ugandą,
- założenie na stronie przedszkola modułu pt. „Opowieści z Afryki”, na której będą zamieszczane fotorelacje oraz sprawozdania z realizacji projektu,
- założenia klaserów tematycznych dla dzieci, które będą uzupełniane przez cały okres trwania projektu.

Listopad:

- fotorelacja z rozdania paczki w szkole New Day,

- pozyskanie we własnym zakresie sponsorów, którzy pokryją koszty wysłania następnej paczki do Ugandy,
- zbiórka używanych ubrań dla dzieci ze szkoły New Day,
- wysłanie paczki do Afryki.

Grudzień:

- przygotowanie Jasełek i wysłanie wideo-relacji z przedstawienia do szkoły w Keynjojo,
- fotorelacja z rozdania paczki w szkole New Day.

Styczeń:

- „Pocztówka do Afryki” przygotowanie prac plastycznych, wspólnie z rodzicami w czasie zajęć otwartych dla dzieci ze szkoły New Day i przekazanie ich wolontariuszom, którzy w tym czasie będą jechać do Ugandy.

Luty:

- wystawa prac plastycznych przygotowanych przez dzieci ze szkoły New Day z Ugandy,
- kontynuacja zajęć „Opowieści z Afryki”.
- ogłoszenie konkursu plastycznego „Zwierzątko z polskiego podwórka – pocztówka do Ugandy”, którego zwycięskie i wyróżnione prace zostaną wysłane do Kyenjojo,

Marzec:

- zajęcia taneczne – nauka afrykańskiego tańca,
- przegląd piosenki o tematyce związanej z wielokulturowością i tolerancją.
- rozstrzygnięcie konkursu plastycznego- zwycięskie i wyróżnione prace zostaną wysłane do Ugandy

Kwiecień:

- przygotowanie teatryku na temat tolerancji
- zbiórka odzieży używanej dla dzieci ze szkoły New Day
- Wysłanie paczki do Afryki.

Maj:

- fotorelacja z rozdania paczki,
- tworzenie prac plastycznych pt „Kolor skóry nic nie znaczy – wszyscy jesteśmy dziećmi”,

Czerwiec:

- ewaluacja projektu,
- przeprowadzenie badań ankietowych wśród dzieci,
- przedstawienie zdjęć i filmików i prac dzieci ze zrealizowanego projektu.

Sposób realizacji projektu:

- nawiązanie współpracy ze szkołą New Day,
- zbiórki artykułów szkolnych i ubrań, wysłanie kilku paczek do Ugandy.
- wprowadzanie pojęć takich jak „tolerancja”, „współczucie”, „różnorodność kulturowa” poprzez śpiew, tańce, zajęcia plastyczne i inne zajęcia edukacyjne,
- prowadzenie zajęć pt „opowieści z Afryki”.

Oczekiwane efekty:

Żyjemy obecnie w bardzo różnorodnym świecie. Sztuczne bariery, granice między krajami i kulturami zostały już dawno zatarte. Chcemy aby nasze dzieci mogły wejść w ten bogaty świat otwarte i radosne. Aby móc czerpać z owej różnorodności potrzebne jest pragnienie poznawania tego co nowe i ciekawe. Mieszkamy w małej miejscowości, w której obcowanie z „innością” nie jest czymś codziennym. Sprawia to, że dzieci są zamknięte i nieśmiałe wobec tego co niestandardowe i nieznanne. Wprowadzając nasz projekt chcemy to zmienić. Pragniemy by dzieci były chętne do nawiązywania kontaktów z tymi, którzy się od nas różnią – religią, kolorem skóry lub nawet językiem. Rolą rodziców i nauczycieli jest rozwijanie w dzieciach zdolności poznawczych, uczenia szacunku, dialogu oraz integracji. Zakładamy, że po dziewięciu miesiącach dzieci z naszej grupy staną się bardziej otwarte i odważne. Mamy nadzieję, że pozbędą się strachu przed innością. Chcemy by kierowały się zawsze tolerancją wobec wielokulturowości oraz współczuciem i chęcią niesienia pomocy. Chcemy je wychulić na pojęcie biedy i pokazać iż mimo że są małe, mogą komuś pomóc.

Załącznik z realizacji projektu

W chwili obecnej projekt jest systematycznie realizowany. Spotkałyśmy się z dużą życzliwością, zrozumieniem i wsparciem. Zaangażowały się dzieci, rodzice i dziadkowie. Nasza przedszkolna strona posiada konto: Projekt – Uganda, gdzie zamieszczamy efekty realizacji projektu. Podziękowania, artykuły, sprawozdania oraz zdjęcia i filmy z pobytu w Ugandzie:

<https://www.youtube.com/watch?v=kY-LsoY-r0&feature=youtu.be>

<https://www.youtube.com/watch?v=Ff2MWaxtlb8&feature=youtu.be>

OTO SKRÓT NASZEJ DOTYCHCZASOWEJ PRACY.

Przedszkolaki z pomocą Ugandzie

Przez trzy tygodnie rodzice przynosili do sali Chochlików reklamówki pełne ubranek. Niektóre przedszkolaki z ciężkim sercem ale i z dumą na twarzy oddawały ulubioną czapkę lub spódniczkę, inne z radością przybiegały do nas z ołówkiem „dla tych murzynków biednych”. Zaangażowały się również babcie i dziadkowie, ciocie i wujkowie. Dzięki nim wszystkim w zeszłym tygodniu zapakowaliśmy pierwszy karton używanych ubranek i artykułów papierniczych, który wysłamy do zaprzyjaźnionej szkoły i domu dziecka w centrum Afryki! Przedszkolaki pilnie liczyły bluzeczki, spodenki, spódniczki, następnie wszystko spakowaliśmy, zakleiliśmy i... gotowe! Przygotowaniom towarzyszyło wiele emocji, ciekawe zajęcia o Ugandzie, pokaz zdjęć. Teraz każdy Chochlik już wie gdzie znajduje się Afryka i jaki kolor skóry mają jej mieszkańcy.

Dziękujemy wszystkim rodzicom, babciom, dziadkom oraz znajomym, którzy postanowili w praktyczny sposób wesprzeć nasz program: Projekt edukacyjny - Uganda: Jesteśmy piękni w swojej odmienności :) W przeciągu półtora miesiąca paczka powinna dotrzeć do Kyenjojo- małego miasteczka w Ugandzie. Jak tylko się tam pojawi, pracownicy domu dziecka prześlą nam zdjęcia, które umieścimy tu na stronie

Wesoła szkoła

Gdy przyjechałam tu cztery miesiące temu, trafiłam na ostatnie tygodnie szkoły. Prowadziłam różne zajęcia, ale w większości były to zajęcia dodatkowe. Nie byłam niczym uwiązana. Dzieciaki napisały

już testy i przez sześć tygodni robiliśmy co chcieliśmy. Tak więc uczyliśmy się, bawiąc jednocześnie. Następnie zaczęły się wakacje i różne działalności. Nadal prowadziłam zajęcia w szkole, razem z innymi wolontariuszami, ale nie było to typowe nauczanie. Wszystko zmieniło się w zeszłym tygodniu. Zaczęłam pracować jako nauczyciel w szkole podstawowej. W udziale przypadła mi klasa pierwsza. Siedemnastka uroczych, wesołych, czekoladowych dzieciaków, które mówią jedynie w lokalnym języku...

W pakiecie dostałam małą klasę z luksusowym wyposażeniem: dwie ławki, stara tablica, kreda, kilka zeszytów i miotła. Po pierwszym dniu miałam już całą listę rzeczy, które muszę kupić i zrobić, by stworzyć w miarę komfortowe dla nas warunki pracy. Na pierwszym miejscu pojawiły się dwie nowe ławki i kolorowe obrazki do nauki słówek. Tak jak w Polsce mamy dostęp do wszelkich pomocy dydaktycznych, tak tutaj nie ma nic. Nie mamy żadnych książek, plakatów, ćwiczeń, kserówek - nic. Oprócz tego wszystkiego, nie znam zbyt dobrze języka lokalnego. Chwilami porozumienie się w sprawach najprostszych jest bardzo kłopotliwe, a co dopiero tłumaczenie matematyki, czy przyrody... Gdy jednego wieczoru siedziałam przy świetle lampki, wycinając którąś z rzędu setkę małych karteczek, przypomniały mi się opowiadania mojej babci Ewy. Nieraz wspominała mi, że gdy pracowała w przedszkolu, spędziła niejedną noc na przygotowywaniu różnych pomocy naukowych. Bardzo dosłownie poszłam w jej ślady. :-). Teraz każdy dzień w szkole to czasami kilka godzin przygotowań. Mam jednak z tego powodu mnóstwo radości. Moje lekcje urosły już do rangi wielkich wydarzeń i codziennie muszę odganiać spod okien ciekawskich uczniów z innych klas. Wychodząc do toalety wpadają popatrzeć na białą nauczycielkę - muzungu teacher. Największą atrakcją są momenty, gdy zdesperowana i spragniona możliwości porozumienia się z moimi dziećmi, zaczynam używać języka lokalnego. Naprawdę, nie wiedziałam wcześniej, że znam już tyle słów.

Afryka jest naprawdę niezwykła. Wszystko jest tu inne. Rano, gdy wychodzę o 7.30 do pracy, całe miasto tętni już życiem. Mężczyźni smażą ciapati (ugandyjskie placki) kobiety układają towar w miniaturowych sklepikach, bodziarze szykują motory. Wszędzie jest gwarno, ludzie rozmawiają, śmieją się, wymieniają pozdrowieniami. Co chwilę słyszę jak ktoś się ze mną wita, chwali mnie za ładną bluzkę, lub krzyczy za mną "I love muzungu!". W ostatnim tygodniu dostałam nawet trzy propozycje małżeństwa. Tak więc z samego rana idę za miasto do szkoły, która znajduje się przy domu dziecka. Droga zajmuje mi około 35 minut. O 8.00 zaczynamy lekcję. Pierwszą przerwę mamy o 10.30. Wszyscy dostają wtedy kubek gorąca kaszy z mąki kukurydzianej i można też kupić kawałek świeżej smażonej kasawy, posypanej solą. Jest to mój ulubiony punkt programu. Pani, która sprzedaje kasawę, ma coś w rodzaju przenośnego sklepiku. Każdego dnia przychodzi do nas z małym wiaderkiem. Kawałek kasawy owinięty w liść bananowca kosztuje jedyne 100 szylingów, czyli około 15 groszy. O 11.00 zwracamy do klas. Następnie o 13.00 jest przerwa na obiad, po której zaczynają się kolejne lekcje. Zajęcia kończą się o 16.00. Nasza szkoła nie ma sufitów. Oznacza to, że pięć klas jest oddzielonych jedynie drewnianymi ściankami działkowymi. Efekt jest taki, że przez większość czasu czuję się jakbyśmy wszyscy byli w jednym pomieszczeniu. Nie da się tu stosować mądrej metody cichego mówienia w trosce o swój głos. Czasami jest tak, że dzieci z klasy po mojej prawej śpiewają na całe gardło, cała a grupa przedszkolna po mojej lewej zanosi się w histerycznym płaczu. Tak więc po 16.00 milknę, niezdolna do wydobywania z siebie choćby dźwięku. Po godzinie mój głos wraca do mnie i znów mogę mówić.

Zachęcamy do odwiedzenia naszej strony :-)

www.pm4.polkowice.pl

Agnieszka Żukowska, Iwona Herbut

Informacja o podejmowanych działaniach w związku z realizacją szkolnego projektu edukacyjnego „Ekologicznie i magicznie w Dolnośląskiej Krainie Karpią”

Szkoła Podstawowa w Chocianowie jest inicjatorem lub partnerem w realizacji wielu działań proekologicznych i prozdrowotnych, które w efekcie mają ukształtować obywatela podejmującego trud życia w zgodzie z naturą. Wiele działań ma charakter cykliczny i są one na stałe wpisane w plan pracy szkoły. Wieloletnia współpraca szkoły z Lokalną Grupą Działań „Wrzosowa Kraina”, Nadleśnictwem Chocianów oraz Dolnośląską Krainą Karpią zaowocowała wieloma ciekawymi przedsięwzięciami i wspólnymi projektami. Szkoła zamierza wiedzę i doświadczenie partnerów wykorzystać do prowadzenia edukacji regionalnej swoich uczniów oraz ich rodziców. W przystąpieniu do Dolnośląskiej Sieci Szkół Promujących Ekorozwój upatrujemy szansę na wypromowanie realizowanych w szkole działań na rzecz środowiska, możliwość spotkania z innymi placówkami i wymianę doświadczeń, ciekawych pomysłów i podejmowanie wspólnych inicjatyw.

W efekcie podpisanego porozumienia pomiędzy Lokalną Grupą Rybacką oraz Szkołą Podstawową w Chocianowie została zacieśniona współpraca w realizacji projektu edukacji regionalnej wdrożonego przez LGR Dolnośląską Krainę Karpią oraz LGR Dolinę Baryczy, który objęty jest honorowym patronatem Dolnośląskiego Kuratora Oświaty. Elementem częściowym projektu jest opracowany, a następnie wdrożony szkolny projekt edukacyjny „Ekologicznie i magicznie w Dolnośląskiej Krainie Karpią”. **Efektym finalnym projektu jest przystąpienie szkoły do Dolnośląskiej Sieci Szkół Promujących Ekorozwój.**

Do najważniejszych celów projektu należą :

- rozpowszechnienie wiedzy wśród społeczności szkolnej na temat walorów przyrodniczych i kulturowych regionu Dolnośląskiej Krainy Karpią,
- promowanie postaw ekologicznych poprzez upowszechnianie dobrych praktyk i zachowań ekologicznych,
- wyrabianie nawyku aktywnego spędzania czasu wolnego,
- budzenie tożsamości regionalnej i uświadamianie o związku człowieka ze środowiskiem
- podejmowanie działań na rzecz ochrony środowiska
- promocja regionu w kraju oraz poza granicami

Projekt skierowany jest do całej społeczności szkolnej, uwzględniając zasadę indywidualizacji kształcenia. Każdy uczeń może znaleźć zadanie, które pozwoli rozwinąć jego zdolności oraz poszerzyć wiedzę na temat „małej ojczyzny”. W dniu 11 lutego 2014 r. rada pedagogiczna podjęła decyzję o przystąpieniu do projektu.

Relacje o podejmowanych działaniach publikowane były na szkolnej stronie internetowej www.spchocianow.lap oraz stronie partnera www.krainakarpia.pl.

Zakończenie projektu zaplanowane jest na miesiąc grudzień w formie relacji filmowej o zrealizowanych działaniach oraz raportu z ewaluacji projektu radzie pedagogicznej oraz zaproszonym gościom.

koordynator projektu

Dorota Kyc

O ekologii

Edukacja ekologiczna zajmuje w Szkole Podstawowej im. Władysława Stanisława Reymonta w Trzebnicach bardzo ważne miejsce. Ma ogromne znaczenie dydaktyczne, wychowawcze i psychologiczne. Treści ekologiczne są realizowane nie tylko na lekcjach przyrody, ale również innych pozalekcyjnych zajęciach edukacyjnych, jak koło przyrodnicze. Nauczyciel przyrody opracował nowatorski program koła „Młodych ekologów”.

Najsukuteczniejsze metody kształtowania właściwych postaw proekologicznych to: konkursy, apele, akcje, wycieczki, spotkania i współpraca z ludźmi zajmującymi się tymi zagadnieniami. Jest to najlepszy sposób zdobywania wiedzy. Wyzwała w uczniach twórcze myślenie.

Szkoła realizuje własny projekt ekologiczny „Moja Ziemia – mój dom” w ramach V EDYCJI DOLNOŚLĄSKIEJ SIECI SZKÓŁ PROMUJĄCYCH EKOROZWÓJ „ZIEMIA DLA WSZYSTKICH. Celem projektu jest włączenie szkoły i środowiska w powszechną edukację dotyczącą zasad i korzyści wynikających z segregacji odpadów i ich przetwarzania oraz rozpowszechniania proekologicznych nawyków i zachowań.

W bieżącym roku szkolnym rozpoczęliśmy tradycyjnie od włączenia się w ogólnopolską akcję ekologiczną „Sprzątanie Świata. Po raz kolejny rozpoczęliśmy edycję programu ekologicznego o zużytych bateriach pod patronatem Urzędu Marszałkowskiego we Wrocławiu. Jest już tradycją szkoły włączanie się do recyklingu właśnie poprzez zbieranie tych surowców wtórnych, który mogą być ponownie wykorzystywane. W sumie zebraliśmy ponad 50 kg zużytych baterii. **Pamiętajmy, że baterie są niezwykle szkodliwe dla środowiska, zalicza się je do odpadów niebezpiecznych, powinno się oddzielać je od zwykłych śmieci poprzez segregację.** Bateria to zmagazynowana energia chemiczna zamieniana w energię elektryczną, zawiera metale ciężkie, takie jak ołów, kadm, rtęć, lit. Wyrzucając baterię do koszy na śmieci, powodujemy, że trafia ona na składowisko komunalne, a tam uwalniają się z niej związki metali ciężkich oraz inne substancje. Jeżeli składowisko nie ma odpowiednich zabezpieczeń przenikają te substancje do ziemi i wód gruntowych by w końcu pojawić się w wodzie, która płynie z naszych kranów.

Szkoła już po raz drugi włączyła się do akcji „ODDAJ ZUŻYTY TELEFON KOMÓRKOWY – ODBIERZ NOWY APARAT FOTOGRAFICZNY”. Zużyte, uszkodzone telefony komórkowe zawierają metale ciężkie takie jak ołów oraz kadm i są zagrożeniem dla naszego środowiska naturalnego, szczególnie wody i gleby. Każdy zalegający na śmietniku telefon to ogromne zagrożenie dla środowiska: może on skażać 1 metr sześcienny gleby i 400 litrów wody.

Osoby oddające swoje zużyte telefony komórkowe do recyklingu nie stanowią nawet 10% użytkowników. A przecież większość z nich posiada w domu niepotrzebne im już urządzenia. Co się z nimi dzieje? Najczęstszy scenariusz to zaleganie gdzieś na dnie szuflady przez lata, a później wyrzucenie na śmietnik przy okazji wielkich porządków. Tak robić nie wolno. **Recykling tych urządzeń jest absolutną koniecznością.** Materiały pozyskane z nich w recyklingu można potem wykorzystać do wytwarzania nowych produktów, takich jak ławki parkowe, plomby dentystyczne, czajniki a nawet instrumenty muzyczne. Możliwe jest odzyskanie nawet 80% części zużytego sprzętu. W akcji zebraliśmy 6 kg zużytych telefonów.

Nawiązaliśmy współpracę ze Związkiem Gmin Zagłębia Miedziowego w Polkowicach. Przekazano szkole materiały edukacyjne, tablice dydaktyczne, podręczniki o tematyce ekologicznej.

17 października 2014 roku w ramach realizacji zadań Projektu „Ziemia dla wszystkich” odbyła się wycieczka do Przedsiębiorstwa Wodociągowo-Kanalizacyjnego w Chocianowie. Uczniowie klasy

piątej mieli okazję zapoznać się z procesem oczyszczania wody i obejrzeć pracę różnych urządzeń. Celem wycieczki było docenienie wartości wody oraz oszczędzanie jej nie tylko w gospodarstwach domowych.

Z okazji Światowego Dnia Zwierząt w szkole odbył się apel, na którym odczytano m.in. ustawę o ochronie zwierząt oraz ogłoszono zbiórkę karmy dla zwierząt, którą prześlemy do schroniska.

W szkole podejmujemy współpracę z instytucjami wspierającymi działalność ekologiczną m.in. Nadleśnictwem Chocianów, Fundacją Ekologiczną „Zielona Akcja” w Legnicy, Wrzosową Krainą.

Wszystkie nasze działania są opisane na szkolnej stronie internetowej w zakładce Dobre praktyki.

Diana Ligeza – nauczycielka przyrody

MIKOŁAJKOWE WYŚCIGI RZĘDÓW

Jak co roku w Szkole Podstawowej w Trzebnicach w okolicach 6 grudnia odbywają się otwarte Gminne Mikołajkowe Wyścigi Rzędów. Tegoroczne to już XIII! Przyjeżdżają do nas najmłodsi uczniowie klas I-III ze wszystkich podstawówek gminy Chocianów i zaprzyjaźnionej SP3 z Polkowic.

Aby uniknąć niezdrowej rywalizacji między szkołami, uczestników drużyn dobieramy drogą losowania. Za każdym razem nazwa drużyny wiąże się z zimą. W tym roku to zwierzęta polarne: białe misie, foki, pingwiny i renifery. Konkurencje również są zimowe. Tegoroczne to „12 prac Królowej Śniegu”: Witaj choinko zielona, Renifery na start!, Skoki na boki w worku, Rzuty bamboszy do kaloszy, Biegi przez śniegi z przeszkodami, Gdzie mieszka królewna Śnieżka, Śnieżna kula, Śnieżki od kaszki, Sanki i bałwanki, Pęknięte lustro, Kulig i W fabryce św. Mikołaja. Dyscypliny są przezabawne i zaskakujące.

Kibicują nam gorąco wszyscy uczniowie z młodszych klas SP Trzebnice, ale zapraszamy też serdecznie kibiców z innych szkół.

Drobne nagrody, dyplomy udziału i poczęstunek fundują szkoła Podstawowa w Trzebnicach i Rada Rodziców, a przerwy umilają występy tancerzy ze Szkolnego Koła Tanecznego z Trzebnic.

Organizatorami zawodów są panie wuefistki i nauczycielki edukacji wczesnoszkolnej.

*Agnieszka Trojanowska
Ewa Kasperczak.*

Sprawozdanie z realizacji V edycji AKADEMII ZDROWEGO PRZEDSZKOLAKA w Przedszkolu Miejskim nr 2 w Polkowicach

W roku 2014 dzieci z wszystkich grup Przedszkola Miejskiego nr 2 w Polkowicach kontynuowały realizację programu Akademia Zdrowego Przedszkolaka. Celem nadrzędnym działalności Akademii jest propagowanie zasad zdrowego żywienia dzieci w wieku przedszkolnym. W naszym przedszkolu realizowaliśmy kolejne zagadnienia dotyczące Piramidy Żywienia Przedszkolaka, która upowszechnia wiedzę o niebezpieczeństwach związanych z nieprawidłową dietą oraz jej konsekwencjami dla zdrowia i prawidłowego rozwoju dziecka. Hasło przewodnie V edycji brzmiało: „ZBOŻA ZJADAMY, ENERGIEJ Z NICH MAMY”.

Warsztaty obejmowały najważniejsze piętra PIRAMIDY, tj. produkty będące źródłem węglowodanów, białek i tłuszczów, czyli podstawowych składników dobrze zbilansowanej diety. Przedszkolaki poznały poszczególne piętra piramidy żywienia oraz szczegółowo produkty zbożowe, rośliny strączkowe, tłuszcze i nasiona, bo to przecież właśnie produkty zbożowe są podstawowym źródłem węglowodanów w naszej diecie, one dają nam energię, potrzebną do życia, zabawy i pracy.

Tuż przed rozpoczęciem projektu powstała gazetka dla rodziców, której celem było poinformowanie o planowanych działaniach, by także rodzice mogli aktywnie uczestniczyć w realizacji poszczególnych zadań. Dzięki szerokiej pomocy dorosłych łatwiej zrealizować szereg zadań, a przede wszystkim przeprowadzić zabawy i prace kulinarne, badawcze, a także plastyczne.

Rodzice otrzymali także informację o Akademii Zdrowego Przedszkolaka, oraz możliwości korzystania z zasobów portalu (ankieta, prezentacja, strefa rodzica, dziecka itp)

REALIZACJA

Pierwszym etapem było wprowadzenie dzieci w świat piramidy zdrowego żywienia i jej pięter oraz zapoznanie dzieci z rodzajami zbóż i różnorodnymi produktami zbożowymi. Zarówno dla młodszych jak i starszych przedszkolaków pomocne okazały się bajki i wdzięczne postacie bajkowe. Wraz z sympatycznymi przyjaciółmi Raptusiem, Wieprzusiem i Ociupinką dzieci przypominały sobie poszczególne piętra piramidy zdrowia. Podczas tej podróży szczegółowo zagłębiły się w tematykę zbóż i nasion: ich rodzajów, sposobu uprawy, smaków oraz możliwości zastosowań. We wszystkich grupach dzieci miały możliwość oswojenia się z produktami zbożowymi: mąką, pieczywem, makaronami, ryżem, kaszami. Dzieci zapoznały się z bajką „Zwierzątka ze Zdrowego Zakątka - Podróż do wnętrza Piramidy”. Kolorowały, układały i naklejały kupony z elementami wymienionymi w bajce tworząc własną

piramidę. Starszaki zatem utrwalili i uporządkowali wiadomości zdobyte podczas wcześniejszych akcji, a dzieci młodsze w bardzo przystępny sposób poznawały świat piramidy.

Następnie wspólnie z dziećmi omówiliśmy poszczególne produkty zbożowe, które powstają w wyniku przetwarzania zbóż: pieczywa, makaronu i płatków zbożowych. Dzieci dowiedziały się jaką drogę musi przejść zboże, żeby powstał z niego chleb, jakie są rodzaje makaronu i dlaczego czekoladowe kuleczki są niezdrowe, odwiedziły sklepy – piekarnie, a także samodzielnie piekły

różnorodne wypieki (chleb, ciasteczka). Ponadto powstało wiele ciekawych prac plastycznych związanych z omawianą tematyką.

Był to też czas, kiedy dzieci poznawały świat kaszy i ryżu, ich rodzajów, cech charakterystycznych czy też miejsca pochodzenia. Dowiedziały się także, co to są rośliny strączkowe i dlaczego zajmują one przedostatnie piętro piramidy. Omawiając poszczególne produkty dzieci miały okazję poznać różne zakątki świata oraz produkty związane z klimatem czy regionem.

Przedszkolaki dowiedziały się jak powstają tłuszcze, poznały ich pochodzenie, proces wytwarzania a także walory zdrowotne. Była to okazja do odwiedzenia sklepów spożywczych, spotkania z pielęgniarką a także zabaw badawczych, mających na celu poznanie cech charakterystycznych poszczególnych tłuszczów. Dzieci dowiedziały się, że tłuszcze które znamy na co dzień, pochodzą z różnych źródeł (ryby, orzechy, pestki słonecznika), a jednocześnie pełnią ważną rolę w naszej diecie. Dzięki zdobytej wiedzy przedszkolaki chętniej spożywają orzechy, ziarna, czy też owoce zamiast słodczy.

Dzieci miały okazję porównać (poprzez zmysł wzroku, dotyku) mąkę pszenną i razową, własnoręcznie wykonać bułeczki, rogaliki, chałki z masy solnej z wybranymi ziarenkami słonecznika, sezamu czy pestkami dyni.

Przedszkolaki poznawały kolejno: różne rodzaje płatków (kukurydziane, owsiane, jęczmienne, orkiszowe, żytnie), ryż biały, brązowy, preparowany, wafle ryżowe, kasze: kukurydzianą, kuskus, gryczaną, mannę; groszek zielony, fasolę Jaś, soję oraz orzechy włoskie, laskowe, migdały, pestki dyni.

PODSUMOWANIE

Nadrzędnym celem V edycji Piramidy Żywienia było uświadomienie dzieciom konieczności włączania w codzienną dietę produktów zbożowych, roślin strączkowych, tłuszczów i nasion. To właśnie produkty zbożowe są podstawowym źródłem węglowodanów w naszej diecie, one dają nam energię, potrzebną do życia, zabawy i pracy. Mają one duże wartości odżywcze.

Podczas realizowanych w ramach akcji zadań, dzieci poznały szereg nowych pojęć, takich jak: węglowodany złożone, błonnik, kwasy tłuszczowe. Dowiedziały się także dlaczego zamiast słodczy warto jeść orzechy, czy nasiona.

Na podstawie własnych działań, przeżyć, doświadczeń czy też spostrzeżeń dzieci zdobyły a starsze także uporządkowały swoją wiedzę. Realizacja poszczególnych zadań stworzyło okazję do aktywności ruchowej związanej z poznawaniem a także hartowaniem swego ciała a także pozwoliło dzieciom na integrację z rówieśnikami. Powstało także wiele ciekawych prac plastycznych.

W czasie akcji edukowane były nie tylko dzieci, ale także rodzice. Dzięki prezentacji, w której znalazły się m. in informacje o tym, jak rozpoznać dobry chleb, dlaczego warto hodować kielki i jakie produkty wpływają na rozwój ich dzieci, rodzice mieli okazję szerzej poznać i zrozumieć podejmowane przez naszą placówkę działania.

DOBRA KSIĄŻKA DLA RODZICÓW W RADWANICACH

Stowarzyszenie “Bliżej siebie” działające przy Zespole Szkolno – Przedszkolnym w Radwanicach od września 2014 r. podjęło na dużą skalę współpracę z rodzicami w ramach realizacji projektu “Dobra książka dla rodziców” dofinansowanego przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, którego pomysłodawczynią i autorem jest pani Anna Anczykowska – skarbnik stowarzyszenia.

- Głównym celem projektu – mówi pani Ania - była integracja społeczności lokalnej wokół biblioteki. W ramach tej integracji nawiązano współpracę z rodzicami, aby spopularyzować współczesną książkę o tematyce związanej z wychowaniem dzieci.

Pani Bogusława Niemasz – dyrektor Zespołu Szkolno – Przedszkolnego i członek Stowarzyszenia “Bliżej siebie” jest bardzo zadowolona z realizacji projektu na terenie naszej gminy. Udało się zaangażować rodziców społeczności lokalnej, którzy doskonalą się w wychowaniu dzieci.

Od 26 września 2014 r. odbywa się cykl 10 “Spotkań z dobrą książką dla rodziców” w Gminnej Bibliotece Publicznej w Radwanicach o tematyce związanej z wychowywaniem dzieci, radzeniem sobie w trudnych sytuacjach rodzinnych, działaniem przeciw przemocy, a także zwiększeniem kompetencji rodzicielskich. W zajęciach uczestniczą rodzice dzieci zarówno w wieku przedszkolnym jak i szkolnym. Warsztaty dla rodziców prowadzą pracownicy Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej w Głogowie – pedagog Anna Hejmej oraz psycholog Katarzyna Hanke – trenerki programu Szkoły dla rodziców i wychowawców. Pani Anna Hejmej jest zbudowana wytrwałością i zaangażowaniem i aktywnością uczestników warsztatów:

- Są gotowi poświęcać dużo czasu i wysiłku, żeby starać się lepszymi rodzicami – stwierdza.

- Praca rodziców odbywa się nie tylko podczas zajęć, ale również w domu poprzez cały okres kursu i mam nadzieję również po jego zakończeniu – powiedziała pani psycholog Katarzyna Hanke. Podczas zajęć warsztatowych dzieci są otoczone opieką wolontariuszy Stowarzyszenia “Bliżej siebie” w “kąciku malucha”.

W realizację projektu zaangażowana również była pani Irena Peregrym - prezes Stowarzyszenia “Bliżej siebie”. Jako dyplomowany dietetyk w przedszkolu. przeprowadziła warsztaty dla rodziców i dzieci z zakresu zdrowego żywienia, uświadamiając ich o zdrowych nawykach żywieniowych oraz o wartościach odżywczych produktów.

- Na bieżąco przeprowadzam prelekcje żywieniowe dla dzieci w szkole i w przedszkolu, tłumacząc, co jest zdrowe – mówi pani Irena Peregrym.

Pani Iwona Derkacz – nauczyciel Publicznego Przedszkola w Radwanicach i członek stowarzyszenia prowadziła w bibliotece zajęcia dla dzieci z rodzicami. Zadaniem było zintegrować dzieci i rodziców społeczności wiejskiej w zabawach z chustą animacyjną i popularyzować spędzanie czasu wolnego w rodzinie. Rodzice z dziećmi układali “witaminki” obrazkowe i wyrazowe na kolorach chusty i śpiewali piosenki o zdrowiu.

W ramach realizacji projektu w Gminnej Bibliotece Publicznej pani kierownik Katarzyna Burzyńska zgromadziła z pracownikami biblioteki biblioteczkę „Dobra książka dla rodziców” promując książki o tematyce wychowawczej, integrując społeczność lokalną z biblioteką i kształtując nawyk sięgania po dobrą książkę. Wśród pozycji książkowych w bibliotece znalazły się na przykład: „Bajki, które leczą” Doris Brett, „Jak mówić, żeby dzieci się uczyły w domu i w szkole” Adele Faber i Elaine Mazlish, „Wychowanie bez nagród i kar” Alfie Kohn, „Jak mówić, żeby dzieci nas słuchały – jak słuchać, żeby dzieci do nas mówiły” Adele Faber i Elaine Mazlish, „Rodzicielstwo przez zabawę” Lawrence J. Cohen.

12 grudnia 2014 r. w dniu „Biblioteki dla rodziny” nastąpi podsumowanie działań stowarzyszenia w ramach projektu „Dobra książka dla rodziców”. Dziadkowie, rodzice i dzieci będą mogli oglądać przedstawienie teatralne w bibliotece pt.: „Magiczna Księga”, a laureaci konkursów plastycznych w przedszkolu i szkole otrzymają nagrody.

Warsztaty dla rodziców, na które udało się uzyskać dofinansowanie były dla uczestników kolejnym etapem poszukiwań jak być dobrym rodzicem. - Przed każdym z nas jest jeszcze daleka i trudna droga, pełna zmagania, wysiłku, pewnie nieraz zwątpienia i porażek. Dużą siłę i radość daje jednak poczucie, że jakiś fragment tej drogi przeszliśmy razem, dzieliliśmy się naszymi wątpliwościami, sukcesami, doświadczeniem - z dużym wsparciem prowadzących warsztaty specjalistek – mówią rodzice.

Jako członkowie Stowarzyszenia „Blżej siebie” życzymy sobie, aby *książka była dobra dla rodziców* przez cały okres wychowania, rozbudzała zainteresowania czytelnicze i otwierała drzwi Gminnej Biblioteki Publicznej w Radwanicach w dążeniu po wiedzę przez rodziców społeczności lokalnej w Radwanicach.

PRZYKŁADY ZABAW

1. Ćwiczenia kształtujące świadomość osoby.

- Powitanie piosenką (zwrócenie uwagi na daną osobę).
Dzieci stoją w kole śpiewają i naśladują słowa piosenki pt. „Witaj” do melodii Panie Janie.
Witaj,...(imię), witaj,...(imię). Uczestnicy zabawy patrzą na konkretne dziecko.
Jak się masz, jak się masz? Machają do niego, zaglądają mu w oczy.
Wszyscy Cię witamy, Wyciągają ręce w geście powitania
Wszyscy Cię kochamy. Krzyżują ręce na piersiach
Bądź wśród nas, bądź wśród nas. Wszyscy chwytają się za ręce, tworząc krąg.
- Ocena stanu emocjonalnego – rozdanie buziek.

2. Ćwiczenia kształtujące świadomość schematu ciała.

- „Bajka o moim ciele” – wszyscy znajdują się w pozycji siedzącej i nazywają różne części ciała i jednocześnie wykonując konkretny ruch:
 - poznajemy swoje rączki,
 - rączki witają się z nóżkami, dotykamy swoje stopy,
 - paluszki spacerują dalej i spotykają kolanka,
 - po kolankach mamy brzuszki, głaszczemy i masujemy,
 - idą paluszki dalej i witają się z szyjką, kręcimy szyjką raz w jedną, raz w drugą stronę,
 - po szyi poznają paluszki buźkę, dotykają oczka, nos – liczą dziurki w nosie, dotykają brodę,
 - paluszki – wędrowniczki głaszczą włosy i spotykają uszy, liczą uszy.
 - poprawianie fryzury.
- „Lustro” – dzieci siedzą naprzeciwko siebie: jedno wykonuje dowolne ruchy, gesty, drugie naśladuje jego ruchy.
- „Koncert - gra na plecach” – jedno dziecko klęczy na podłodze obok leżącego dziecka (dziecko leży na brzuchu na podłodze). Dziecko klęczące gra palcami na plecach dziecka leżącego. Najpierw lekko uderzając opuszkami palców, potem coraz mocniej, a następnie kantami dłoni, pięściami i całymi dłońmi. W trakcie wykonywania ćwiczeń należy zmieniać siłę i rytm uderzeń. Po chwili należy dokonać zmiany ról.

3. Ćwiczenia kształtujące świadomość przestrzeni.

- Zabawa pt. „Jak najwyżej”. Wszyscy leżą na plecach, „w rozsypce” na podłodze. Sięganie rękoma i nogami, do sufitu, wyciąganie ich jak najwyżej, naśladowanie ruchem dłoni gestu wkręcanie żarówek.
- Zabawa pt. „Baczek”. Wszyscy siedzą na podłodze z nogami ugiętymi w kolanach i lekko uniesionymi. Odpychając się rękoma, każdy próbuje samodzielnie obracać się w miejscu wokół własnej osi.
- Ćwiczenia relaksujące – „Usypiamy misia” – relaks przy muzyce. Podczas słuchania muzyki prowadzący spokojnym głosem opowiada jak zasypia mis. Jak zasypiają jego części ciała (oczy, głowa, ręce, nogi), jak misie rozluźniają się.

4. Ćwiczenia oparte na relacji „z” (relacji opiekuńczej).

- „Naleśniki”, czyli rolowanie po podłodze – jedno dziecko klęczy na podłodze przy leżącym na plecach obok dziecka, które ma wyciągnięte ręce w tył (za głowę). Dziecko klęczące stara się powoli i lekko obrócić (przetoczyć) dziecko na brzuch.
- Zabawa pt. „Wycieczka” – jedno dziecko stoi przed leżącym na podłodze. Dziecko leży na plecach na podłodze, z ramionami wyciągniętymi w tył (za głowę). Natomiast drugie dziecko przytrzymuje dziecko za nogi na wysokości kostek, lekko przeciąga je w różnych kierunkach.
- Zabawa pt. „Wycieczka” – jedno dziecko stoi przed leżącym na podłodze. Dziecko leży na plecach na podłodze, z ramionami wyciągniętymi w tył (za głowę). Natomiast drugie dziecko, trzymając dziecko za dłonie i nadgarstki, lekko ciągnie je po podłodze.

5. Ćwiczenia rozwijające relacje „przeciwko” (relacje mocy i energii).

- „Przepychanki” – dzieci siedzą na podłodze plecami do siebie i próbują się przepychać.
- „Paczka” – jedno dziecko siedzi skulone na podłodze, drugie klęcząc naprzeciwko, próbuje go rozpakować.

- Ćwiczenia relaksujące -, „Rak”
Idzie, idzie rak
Dzieci zwrócone do siebie twarzą,. Spacerujemy palcami: kciukiem i wskazującym po ręce kolegi.
Czasem naprzód, czasem wspak.
Odpowiednio zmieniając kierunek ruchu.
Idzie rak nieborak,
Spacerujemy jak na początku,
Jak uszczypnie, będzie znak.
Delikatnie i z humorem naśladujemy szczypanie.

6. Ćwiczenia oparte na relacji „razem” (relacji partnerskiej).

- Zabawa pt. „Piłowanie drewna”. – Dzieci siedzą w rozkroku, zwrócone przodem, trzymając się za dłonie. Nogi jednego dziecka znajdują się pod nogami drugiego dziecka. Następnie na przemian kładą się na plecach na podłodze, cały czas trzymając się za ręce.
- „Rowerek” – dzieci leżą na plecach na podłodze z nogami uniesionymi w górę i ugiętymi kolanami. Dzieci leżą tak, aby jego stopa była oparta o stopy partnera. Następnie wspólnie wykonują tzw. rowerek. Prowadzący powtarza rymowaną, różnicuje tempo:
„Jedzie Radek na rowerze,
a pan Romek na skuterze.
Raz, dwa, trzy,
jedz i ty”.
- „Prowadzenie ślepca” – dziecko trzyma drugie dziecko, (które ma zamknięte oczy) i prowadzi je (zmiana ról).

7. Ćwiczenia twórcze.

- Swobodny taniec przy muzyce wolnej i szybkiej.

Prowadzący zaczyna zabawę od opowieści ruchowej „Jest jesień, wieje wietrzyk z drzew opadają liście, są bardzo kolorowe, wolniutko opadają na ziemię tworząc dywan. Wyobraźcie sobie, że jesteście listkami i pozwalacie aby wietrzyk wami kołysał...”.

Ćwiczenia relaksujące -, „Kołysanka” do wiersza J. Porazińskiej pt. „Bajka isierki” nuconej przez nauczyciela (rodzica) lub odtwarzanej z płyty CD. Dzieci siedzą w kole na podłodze siad skrzyżny i kołyszą się na boki.

Z popielnika na Wojtusia isiereczka mruga;
Chodź, opowiem ci bajeczkę, bajka będzie długa.
Była sobie raz królowa, pokochała grajka,
Król wyprawił im wesele i skończona bajka.
Była sobie Baba –Jaga, miała chatkę z masła,
A w tej chatce same dziwy! Psst... isierka zgasła.
Z popielnika na Wojtusia isiereczka mruga;
Chodź, opowiem ci bajeczkę, bajka będzie długa.
Już ci Wojtuś nie uwierzy, isiereczko mała.
Chwilkę błysniesz, potem zgaśniesz.
Ot i bajka cała.

- Zabawy z chustą animacyjną

a) na początek spotkania:

„Potwór z Loch Ness” – wszyscy uczestnicy zajęć, stojąc dookoła chusty, trzymają ją pod brodą i kolejno wypowiadają swoje imiona; jedno z dzieci - „Potwór z Loch Ness” wchodzi pod chustę; prowadzący przypomina imiona wszystkich bawiących się. Następnie uczestnicy zamykają oczy, a wtedy „potwór” zaprasza (wciąga) któregoś z nich pod chustę. Wszyscy otwierają oczy i starają się zgadnąć, kto zniknął.

„Wywoływanie osób” - wszyscy uczestnicy zajęć, tworząc krąg trzymają chustę; Wszyscy jednocześnie wachlują chustą, podnosząc ją wysoko, a następnie opuszczając. Kiedy chusta jest wysoko, osoba prowadząca mówi: „Pod chustą przebiegają wszyscy ci, którzy mają siostrę / psa/ mają czarne skarpetki/ przyjechali tramwajem/ lubią kanapki/ itp. Uczestnicy zabawy dopowiadają, kto jeszcze powinien przebiec pod chustą.

b) zabawy w pozycji stojącej:

„Karuzela się kręci” – wszyscy stoją w kręgu, trzymają za uchwyty rozłożoną chustę (na wysokości pasa); śpiewając piosenkę pt. „Karuzela”, uczestnicy rytmicznie przesuwają chustę w prawą stronę. Początkowo śpiewają bardzo wolno, potem coraz szybciej. Później następuje zmiana: chusta „węduje” w stronę przeciwną.

„Zabawa z numerem” - wszyscy uczestnicy zabawy trzymają chustę za uchwyty; odliczają do czterech, każdy zapamiętuje swój numer; na sygnał dany przez prowadzącego zajęcia grupa porusza się krokiem dostawnym w lewo. Następnie prowadzący wywołuje numer, np. 4. Osoby będące w zabawie wskazanym numerem puszczają chustę i obiegają krążących, poruszając się w kierunku przeciwnym – starając się jak najszybciej wrócić na swoje miejsce.

„Fontanna” – na płótnie układamy kilkadziesiąt małych piłeczek, mogą być pingpongowe lub trochę większe. Dzieci trzymają brzegi płótna i lekko je napinają, tak by piłeczki spokojnie leżały w dołku, pośrodku płótna. Lekkimi ruchami rąk zaznaczają pierwsze miary taktów muzyki w trójwymiarze. Na miarę uderzoną mocniej niż inne lub na dźwięk talerza podrzucają płótno wysoko, równocześnie napinając je tak, by piłki, jak woda w fontannie, zostały wyrzucone w górę i spadły wokół płótna. Zabawę powtarzamy wielokrotnie dorzucając ewentualnie na płótno piłki, które spadły na podłogę. Akompaniament do zabawy może stanowić liczenie do ośmiu – od „jeden” do „siedem” dzieci wykonują delikatne ruchy, a na „osiem” – energiczny ruch wyrzucający piłki w górę.

c) zabawy w pozycji siedzącej:

„Paczka” – dzieci siedzą na środku rozłożonej na podłodze chusty, a pozostali uczestnicy zajęć stoją dookoła niej, trzymając ją za uchwyty; Grupa łączy ze sobą krawędzie chusty – ponad siedzącymi na niej dziećmi; po krótkiej chwili należy rozpakować „paczkę” – dorośli zaglądają do środka i pytają, jak się czują dzieci. Zabawę można powtórzyć, wydłużając moment zamknięcia dzieci.

„Gonimy kolory” - wszyscy uczestnicy zabawy siedzą dookoła rozłożonej chusty; prowadzący zajęcia zapowiada odliczanie np. do trzech, a gdy ta liczba padnie, wymienia dowolny kolor znajdujący się na chuście. Wszystkie osoby które siedzą przy tym kolorze, przebiegają wówczas dwa razy wokół niej i starają się jak najszybciej wrócić na swoje miejsce.

d) zabawy w pozycji leżącej:

„Tęcza” – grupa stoi w kręgu wokół rozłożonej chusty; kilkoro leży na podłodze; osoby trzymające chustę kręcą nią w jedną stronę, a leżące pod „spadochronem” dzieci kolejno nazywają przesuwające się ponad ich głowami kolory.

„Sprzątanie” – dorośli asekurują ćwiczące dzieci; dzieci przyjmują dowolną pozycję ciała; na polecenie prowadzącego dzieci wykonują różne czynności:

- Zwijają „spadochron” w rulon (jak dywanik),
- Składają chustkę w kostkę,
- Składają chustę w trójkąt lub w inny dowolny sposób.

Iwona Derkacz

GODNE UWAGI

Czy OK jest OK?

Ocenianie Kształtujące na dobre wchodzi do polskich szkół. Według profesora Dylana Williama „Ocenianie kształtujące to ogół czynności podejmowanych przez nauczycieli (a także uczniów dokonujących własnej oceny), które dostarczają informacji zwrotnych (o stanie osiągniętego rozwoju, zdobytej wiedzy, opanowanych umiejętności, dokonaniu postępów), użytecznych przy nauczaniu i uczeniu się, służących przystosowaniu dalszego przebiegu tego procesu do potrzeb i możliwości ucznia”.

Według tradycyjnego nauczania Ocenianie to jedna z największych bolączek współczesnej szkoły. Dzieci uczą się dla ocen, a nie dla siebie.

Rolą nauczyciela jest staranie się uświadomienia uczniom, że uczą się tylko dla siebie – nie dla nauczyciela ani rodziców.

Według badań i raportów ocenianie kształtujące jest bardzo efektywnym sposobem podnoszenia osiągnięć uczniów w myśl zasady „Uczy, jak się uczyć”, czyli przekazanie informacji uczniom w taki sposób, który pomaga im się uczyć.

Przedmiot: **historia** Data: **4.12.2014 r.** Klasa: **III d**

Temat: **Wiosna Ludów na ziemiach polskich.**

Imię, nazwisko nauczyciela (prowadzącego): **Beata Józków**

Najważniejsze umiejętności, opisane w podstawie programowej kształtowane u uczniów podczas lekcji

☒ czytanie	☐ myślenie matematyczne
☒ myślenie naukowe	☐ umiejętność komunikowania się w języku ojczystym i w języku obcym, zarówno w mowie, jak i piśmie
☒ umiejętność posługiwania się nowoczesnymi technologiami informacyjno- komunikacyjnymi, w tym także dla wyszukiwania i korzystania z informacji	
☒ umiejętność uczenia się jako sposób zaspokajania naturalnej ciekawości świata	
☒ odkrywanie swoich zainteresowań i przygotowanie do dalszej edukacji	
☒ umiejętność pracy zespołowej	

Powiązanie z wcześniejszą wiedzą:

- Wymień skutki powstania listopadowego.

Cele lekcji:

1. poznanie przebiegu wydarzeń w okresie Wiosny Ludów w Polsce,
2. zapoznanie uczniów z okresem Wiosny Ludów w Polsce, w szczególności z ważnymi wydarzeniami i ich skutkami,

3. doskonalenie umiejętności pracy z mapą, źródłami historycznymi, podręcznikiem,

Cele sformułowane w języku ucznia:

1. wiem jakie były okoliczności wybuchu powstania krakowskiego,
2. znam przyczyny oraz skutki rabacji galicyjskiej,
3. potrafię wymienić działania podejmowane podczas Wiosny Ludów na ziemiach polskich.

Nacobezu (co uczniowie będą potrafili po lekcji – po czym poznam, że osiągnęli cele):

1. ocenią postawę Jakuba Szeli i Józefa Lompy.
2. wskażą tereny objęte rabacją galicyjską oraz powstaniem krakowskim.

METODY PROWADZENIA LEKCJI I AKTYWNOŚCI UCZNIÓW:

(Zalecane sposoby i warunki realizacji podstawy programowej wykorzystane podczas lekcji.

Metody sprzyjające uczeniu się ucznia dobrane do danej klasy)

Lekcja rozpoczyna się uzupełnieniem „tablicy sukcesu” -

Metoda wzmacniania polegająca na „przyłapywaniu” uczniów na pozytywnych zachowaniach. Generalnie mamy tendencję do chwaleń innych za spektakularne wyczyny: wysokie miejsca w konkursach, olimpiadach, wyjątkową kreatywność etc. Dużo rzadziej chwalimy za normę. To właśnie tego typu wzmocnienia pozwalają na modelowanie pożądaných postaw.

Zachęcam zatem do bycia czujnym podczas zajęć lekcyjnych i pozalekcyjnych poprzez skoncentrowanie uwagi na dodatnich działaniach uczniów. Pozytywne wzmocnienie będzie polegało na werbalnym i pozawerbalnym zaakcentowaniu zaobserwowanych zachowań np. Ola A., aktywna, miła, pomocna, ambitna”, Sylwia C., śpiewająco uczy się historii”, Piotrek S., wysportowany umysł”, Martyna N., kreatywna, miła, pracowita tancerka” itd. O pozytywach mówią sami o sobie uczniowie lub ich koledzy i koleżanki. Wdrażając tablicę sukcesu trudno uczniom dobrze wypowiadać się o sobie. Trzeba ich tego nauczyć.

METODA JIGSAW - układanka, puzzle.

Jest to jedna z metod nauczania we współpracy. Ma charakter uniwersalny i może być stosowana na różnych przedmiotach. Jej zadaniem jest aktywne włączenie uczniów w proces uczenia się. Przez scedowanie na uczniów odpowiedzialności za nauczenie części materiału swoich kolegów zachęca do uczenia się szczegółowego, głębszego.

Metodę JIGSAW wykorzystuje się wtedy, gdy uczniowie mają do przyswojenia pewną partię materiału, którą da się podzielić na spójne fragmenty. Stanowią one elementy, jakby puzzle, tworzące całą układankę. Każdy uczeń w klasie ma opanować całość wiedzy. Wszyscy rozwijają się - zgodnie z zasadą, że najlepszą metodą uczenia się jest uczenie innych. W tej metodzie każdy jest ważny, bo od jego pracy zależą wyniki wszystkich.

W tej metodzie każdy uczestnik grupy powinien zostać ekspertem, który w istotny sposób przyczynia się do osiągnięć całego zespołu.

Klasa zostaje podzielona na grupy 4 osobowe.

Etap 1 (Nauczyciel rozdaje uczniom do wyboru kolorowe karteczki – pięć kolorów, poprzez które dokonany zostanie podział na grupy)

Uczniowie pracują w grupach tzw. eksperckich. Każda grupa dostaje do przestudiowania inną część lub

inny aspekt tematu. Grupy mają za zadanie przedyskutować, rozpracować swoją część wiedzy. Każda osoba w grupie musi na tyle dobrze zrozumieć zagadnienie, żeby móc wytłumaczyć je innej grupie uczniów.

Etap 2 (Nauczyciel rozdaje uczniom cukierki – pięć rodzajów, poprzez co zostanie dokonany podział na grupy).

Drugi podział na grupy polega na tym, że w skład każdej nowej grupy wchodzi jeden z przedstawicieli każdej z poprzednich („eksperckich”) grup. Przedstawiciele ci kolejno relacjonują, czego nauczyli się w poprzednich grupach, na poprzednim etapie.

Etap 3 Eksperci wracają do swoich grup. System ten wymusza współpracę, - aby uzyskać pozytywny rezultat, każdy uczeń musi skorzystać z pomocy (wiedzy) innego ucznia. Każdy też musi pomóc wszystkim pozostałym. Nauczyciel z każdej grupy, „eksperckiej” wybiera ucznia, który na forum klasy opowiada opracowany przez siebie temat.

W przypadku tej metody ważnym jest wybór z całości treści nauczania, zakresu tematyk do realizacji. Wybrane tematyki winny cechować się zbliżoną pod względem zakresu i stopnia trudności strukturą. Każda grupa, „eksperckich” winna opanować w tym samym czasie mniej więcej równoważne treści, pracować z materiałem o podobnej objętości stron, stopniu złożoności. Czasami taki układ zamieszczony jest w podręcznikach uczniowskich, w innych przypadkach nauczyciel winien materiały dla pracy uczniów przygotować samodzielnie. Czynnością ważną przed rozpoczęciem zajęć, jest poinformowanie uczniów o kolejności faz pracy i o tym iż opanowanie przez każdego ucznia określonego tematu, będzie w swoisty sposób weryfikowane przez innych uczniów - „Czego się sam nie nauczysz, nie nauczysz innych, ktoś inny nie nauczy ciebie”. W trakcie zajęć w grupach nauczyciel obserwuje i kontroluje stopień zrozumienia tekstu, dokonywanej syntezy, sposobu jej przekazania innym. W trakcie pracy grup winien dokonywać korekt złej interpretacji, stosowanego słownictwa, zakresu ważności poznawanych spraw.

Efektywność stosowania metody JIGSAW

Generalnie poprzez zwiększenie aktywnego udziału uczniów obserwowany jest wzrost w zakresie efektów. Motywacją jest świadomość - „za chwilę ja będę musiał kogoś innego nauczyć tego, czego sam się nauczyłem”.

Opisana metoda ma wiele zalet. Dzięki niej uczniowie nabywają lub rozwijają szereg cennych umiejętności, takich jak np :

- czytanie ze zrozumieniem,
- selekcja informacji,
- układanie planu,
- aktywne słuchanie,
- wypowiedzianie się na forum grupy,
- współdziałanie przy realizacji zadania,
- rozwiązywanie konfliktów w grupie,
- pełnienie różnych ról.

Forma sprawdzania osiągnięcia celów lekcji

Pytania podsumowujące odnoszące się do celów w języku ucznia i nacobezu.

Kluczowe pytania dla uczniów:

Wymień działaczy i obrońców polskości na przestrzeni dziejów.

Notatki i dodatkowe ćwiczenia:

Wyjaśnienie znaczenia pojęcia rabacja galicyjska.

Materiały i pomoce dydaktyczne:

Mapa, podręcznik, zdania podsumowujące lekcję (do wyboru przez ucznia) np.:

- Na dzisiejszej lekcji nauczyłam (łem) się ...
- Dowiedziałam (łem) się, że ...
- Odkryłam (łem), że ...
- Zaskoczyło mnie, że ...
- Potrzebuję jeszcze ...
- Inspirujące było ...
- Ciekawe było ...
- Trudność sprawiło mi ...
- Dziś na lekcji czułam (łem) się ..., ponieważ ...

Praca domowa:

Wiosna Ludów i Jesień Ludów. Co łączy te dwa wydarzenia ?

Zachęcenie do zainteresowania się grą planszową „1989 Jesień Narodów”.

Nacobezu do zadania domowego:

- Potrafię wyjaśnić co to jest Wiosna Ludów,
- Znam znaczenie Jesieni Narodów.

Beata Józków

Język migowy czy migany? Co oznaczają skróty PJM i SJM?

Pojęcie „język migowy” nie jest jednoznaczne; potocznie odnosi się zarówno do Polskiego Języka Migowego (PJM) jak i do Systemu Językowo – Migowego (SJM).

Polski Język Migowy – to naturalny język Głuchych, odrębny od języka polskiego. Posiada własną gramatykę wizualno – przestrzenną. Komunikacja jest możliwa dzięki układom dłoni, lokacji, mimice i sygnałom niemanualnym przekazywanym w przestrzeni. PJM, jak każdy język, posiada własną historię, ulega zmianom, wpływa na postrzeganie świata. Polski Język Migowy jest językiem Głuchych Polaków. W innych krajach Głusi posługują się przynależnymi do nich językami migowymi.

System Językowo – Migowy (czyli język migany), został stworzony przez osoby słyszące w latach 60-tych XX w., aby ułatwić sobie komunikację z osobami Głuchymi i pomóc im w nauce języka polskiego. Jest to sztuczny twór powstały z połączenia elementów języka polskiego i Polskiego Języka Migowego. SJM oparty jest na gramatyce języka polskiego. Oznacza to, że osoba posługująca się SJM, buduje wypowiedzi zgodnie z szykiem gramatycznym języka polskiego, dodając do tego znaki języka migowego. Język migany stał się popularny m.in. za sprawą Polskiego Związku Głuchych – organizującego liczne kursy dla nauczycieli, pracowników służby zdrowia i opieki społecznej oraz dla urzędników. Obecnie, Głusi upominają się o nadanie odpowiedniego znaczenia ich naturalnemu językowi oraz stwarzanie możliwości rozwoju i promowania PJM.

1 kwietnia 2012r. weszła w życie „Ustawa o języku migowym i innych środkach komunikowania się”. Ustawa określa m.in zasady obsługi osób niesłyszących lub głuchoniewidomych w kontaktach z organami administracji publicznej, dofinansowania kosztów kształcenia osób uprawnionych oraz ich rodzin w zakresie sposobów komunikowania się.

Uniwersytet Warszawski (Wydział Polonistyki) aktualnie prowadzi już czwartą edycję studiów podyplomowych w zakresie polskiego języka migowego – „studia mają charakter akademicki, nie zawodowy: to filologia, nie szkoła językowa. Wprowadzamy słuchaczy w świat nowej dyscypliny naukowej – lingwistyki migowej.”

Wnikliwie i entuzjastycznie o języku migowym napisał Oliver Sacks w książce „Zobaczyć głos”.
Zachęcam do lektury!

Pięknem języka migowego możemy zachwycić się m.in. oglądając grupę Młodzi Migają Muzykę lub spot „Porozmawiaj ze mną” (nieoceniony You Tube).

Pamiętajmy, że korzystanie z komunikacji alternatywnej w porozumiewaniu się z małym dzieckiem nigdy nie hamuje rozwoju mowy, a wręcz przeciwnie – sprzyja jej kształtowaniu, zaś termin „głuchoniemy” jest fałszywy i krzywdzący; możemy i powinniśmy używać określeń: głuchy, niesłyszący, niedosłyszający, osoba z uszkodzonym narządem słuchu.

Halina Furmann

MAM POMYSŁ

BAJKA Z MORAŁEM NA LEKCJACH WYCHOWAWCZYCH „Bajka o śmiałku”

Zadanie dla ucznia:

Przeczytaj opowieść, a następnie pisemnie odpowiedz na parę pytań (mogą to być odrębne notatki). Sądzę, że zajmie Ci to ok. 5 minut. A zatem...

„Król francuskich żab miał wydać córkę za mąż. Ponieważ było to jego jedyne dziecko, więc za wszelką cenę chciał ją mieć przy sobie. Niestety tradycja, a także doradcy królewscy nakazywali podjąć jak najszybsze kroki celem znalezienia małżonki dla pięknej żabiej księżniczki. Król wpadł na pomysł ogłoszenia turnieju, którego zwycięzca miałby poślubić księżniczkę. Przewrotność pomysłu polegała na niemożliwym do wykonania zadaniu turniejowym. W całym żabim królestwie pojawiły się więc afisze z informacją, że ten kto pierwszy wejdzie na ... Wieżę Eiffla, ten poślubi piękną księżniczkę. W żabim świecie zawrzało: przecież to zadanie jest niewykonalne dla części gatunku ludzkiego, który stworzył to monstrum, więc jakie szanse mają małe żabki?! ... Żadnych!!! Większość żabich amatorów zrezygnowała na starcie. Znalazło się jednak kilku śmiałków, którzy stwierdzili, że muszą spróbować.

Pod wieżą zebrało się mnóstwo kumkających gapiów. Turniej rozpoczęto. Kilkunastu śmiałków sam widok olbrzyma tak przeraził, że wycofali się nie pokonując nawet pierwszego stopnia. Kilku innych po pokonaniu paru stopni spojrzało w górę i po jednomyślnym – „Niemożliwe!” – wrócili do tłumu. Dwóch doszło już na trzecie piętro, ale zarówno widok w górę, jak i w dół był przytłaczający, a i zgromadzeni kibice coraz głośniej krzyczeli, że jest to niemożliwe ... poddali się. Jednemu udało się pokonać ok. 0,1 dystansu. Spojrzał

na twarze tłumu zgromadzonego pod wieżą wszystkie krzyczały: to niewykonalne. Spojrzał w górę w tym pochmurnym dniu szczyt Wieży Eiffla był ledwie dostrzegalny. Głos wewnętrzny dopełnił reszty zszedł przegrany. Król już zacierał ręce, gdy nagle z tłumu pod wieżą wyłonił się kolejny śmiałek. Nieśmiało podszedł do pierwszego stopnia prowadzony zrezygnowanymi okrzykami gapiów: „Odpuść sobie! To niewykonalne!” Pierwszy stopień ... pierwsze piętro ... już pokonał pierwszą połowę dystansu. Wolno, w swoim własnym tempie, konsekwentnie podążał do góry. Tłum wciąż krzyczał: „Zejdź, szkoda twojego czasu! Nikt nie jest w stanie wejść na szczyt!” Ostatnie piętro ... ostatni schodek... Jest!, udało się! Pozostała już tylko droga z powrotem po odbiór nagrody ślicznej królowej.

Na dole okrzyki, zbiegło się pełno żabich dziennikarzy: „Jak ci się to udało? Zrobiłeś coś, co było niewykonalne! Jak? Przecież widziałeś poprzedników, którzy schodzili zrezygnowani, słyszałeś, co mówili, widziałeś, jak wielka jest wieża i jak wiele trudu cię czeka, słyszałeś zrezygnowane komentarze zgromadzonych! Jak, słyszysz, jak ci się to udało!?” Bohater uśmiechał się tylko milcząco. Nagle ktoś z tłumu krzyknął: „On nic nie słyszał – od urodzenia nie słyszy! ...”

Przykładowe pytania dla ucznia:

1. Co czujesz po przeczytaniu bajki?
2. Jaka mądrość płynie dla Ciebie z tej opowieści?
3. Jak planujesz, a potem realizujesz swoje cele?
4. Jak planujesz też to, co będzie się działo po ich osiągnięciu.?
5. Co chcesz z tej opowieści wziąć dla siebie ?

Źródło: „Podążaj za marzeniami”, autor: Arkadiusz Śmigielski
<https://coaching4smart.wordpress.com/2014/05/30/bajka-o-smialku/>

Opracowanie: Bożena Dudziak
Na podstawie e-wpisu Małgorzaty Wąsowskiej

Scenariusz zajęć pokazowych z języka polskiego z wykorzystaniem nauczania polisensorycznego i oceniania kształtującego dla klasy V b Szkoły Podstawowej nr 1 w Polkowicach

Temat: Widzę, słyszę oraz czuję i to wszystko opisuję. Ćwiczenia w opisywaniu.

Cel kluczowy: uczeń kształci umiejętność opisywania.

Cele operacyjne realizowane są na 2 jednostkach lekcyjnych.

Uczeń:

- rozwiązuje krzyżówkę,
- posługuje się słownictwem typowym dla opisu,
- wysłuchuje utworów muzycznych i je opisuje,
- kształci umiejętność właściwego odbioru sztuki,
- posługuje się słownictwem charakterystycznym dla dzieła malarskiego,
- opisuje językiem poetyckim obłok i ziemię,
- rozwija umiejętność opisywania rzeczy, muzyki i dzieła sztuki za pomocą zmysłów: wzroku, słuchu, smaku, zapachu, dotyku.
- uczy się pracy w grupie,
- bogaci słownictwo, rozbudza swoją wyobraźnię;

Metody pracy: rozmowa kierowana, mapa myśli, metoda zajęć praktycznych, nauczanie wielozmysłowe, metody związane z TIK (odtworzenie nagrań z muzyką, oglądanie obrazu za pomocą projektora), metoda kosza i walizki.

Formy pracy: indywidualna, praca w grupach.

Środki dydaktyczne: krzyżówki, karty pracy, cukierki, reprodukcja obrazu Józefa Mehoffera „Dziwny ogród”, nagrania MP3 utworów muzycznych, karty ewaluacyjne- kosz i walizka.

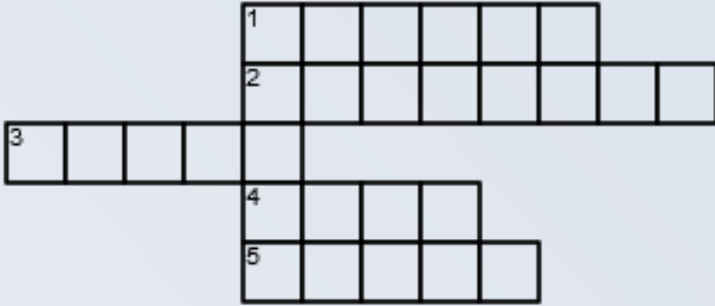
Organizowanie czynności dydaktycznych:

Etapy lekcji	Czynności dydaktyczne nauczyciela	Czynności ucznia	Uwagi
I. Część porządkowo - organizacyjna	Przywitanie się.	Po powitaniu uczniowie przygotowują się do lekcji.	
II. Część wprowadzająca	Nauczyciel rozdaje uczniom krzyżówkę do rozwiązania.	Uczniowie rozwiązują krzyżówkę i odczytują hasło „zmysły”.	Krzyżówka (załącznik nr 1)
	Nauczyciel, chcąc wprowadzić uczniów w temat lekcji, rozpoczyna od tzw. rozmowy kierowanej nt. tego, co to są i do czego służą człowiekowi zmysły.	Uczniowie udzielają odpowiedzi, że zmysły to zdolność, pewna umiejętność odbierania sygnałów tzw. bodźców z otoczenia: wzroku, słuchu, węchu, smaku i dotyku.	burza mózgów”, rozmowa kierowana
	Zadanie pytania kluczowego : do czego służą człowiekowi zmysły?	Uczniowie podają swoje propozycje odpowiedzi i zostają one przedstawione w postaci mapy myśli. Udzielają odpowiedzi na pytanie kluczowe.	Mapa mentalna (załącznik nr 2)
III. Część główna	Nauczyciel precyzuje temat zajęć i formułuje cele lekcji dla uczniów w oparciu o ocenianie kształtujące.	Uczniowie zapisują temat lekcji do zeszytu przedmiotowego.	Cele lekcji z uwzględnieniem oceniania kształtującego - (załącznik nr 3)
	N- el informuje uczniów, że w czasie zajęć będą pracować w 4 -5 osobowych grupach według stylów uczenia się. W każdej z nich znajdzie się wzrokowiec, słuchowiec, kinestetyk i styl mieszany.	Uczniowie mają przypięte emblematy ze stylami uczenia się i zasiadają przy wskazanym miejscu.	
	Informuje o przebiegu pierwszego zadania z cukierkiem. Częstowanie nimi uczniów.	Jedzenie cukierków	
	Zlecenie grupom wykonanie zadania z cukierkiem polegającym na opisie wyglądu, smaku i zapachu smakołyku. N- el na każdym etapie rozwiązywania zadań, wystawia słowną ocenę pracy grup.	Wykonywanie zadania przez uczniów. Uczniowie światłami (za pomocą metodnika) przekazują informacje o zrozumieniu polecenia i wykonaniu zadania. Sprawdzenie poprawności ćwiczenia w grupach – odczytanie odpowiedzi (postawienie „+” przez uczniów przy każdej poprawnej odpowiedzi).	Opis cukierka - (załącznik nr 4 – zad. 1)
	Prowadzący zajęcia prosi uczniów, aby przed drugim zadaniem - wysłuchaniem trzech kolejnych utworów muzycznych, zamknęli oczy i oddali się muzyce, a następnie podali do każdego muzycznego fragmentu trzy pasujące do niego cechy.	Wysłuchanie nagrań muzycznych i podawanie ich cech. Przeczytanie udzielonych odpowiedzi przez uczniów (wstawianie „+”).	Nagrania muzyką klasyczną - (załącznik nr 4 – zad. 2)
	Na tablicy interaktywnej wyświetla reprodukcję obrazu Józefa Mehoffera pt. „Dziwny ogród” i poleca uczniom dokładne przyjrzenie się obrazowi i napisanie na karcie pracy słownictwa nazywającego kolory, kształty, wielkość i nastrój.	Wpisywanie przymiotników i wyrazów określających. Sprawdzenie odpowiedzi grup (przyznanie „+”).	Opis obrazu- (załącznik nr 4 – zad. 3)
	Zaproponowanie uczniom zabawy w początkujących poetów, która polegać będzie na posługiwaniu się innym językiem niż stosowany na co dzień. Dzięki użyciu języka poetyckiego uczniowie inaczej niż zwykle mają opisać obłok i ziemię.	Intensywna praca nad zadaniem-podawanie przez uczniów poetyckich określeń. Sprawdzenie odpowiedzi grup (przyznanie „+”).	Zadanie „...Dotknięcie poezji” - (załącznik nr 4 – zad. 4)
IV. Część końcowa	Prowadzący podsumowuje pracę uczniów i poszczególnych grup. Mówi, co wyszło dobrze, a nad czym należy popracować – ocenianie kształtujące.	Uczniowie zliczają plusy i podają wyniki.	
V. Ewaluacja	Rozdanie każdemu uczniowi do wypełnienia po skończonych zajęciach karty ewaluacyjnej „Kosz i walizka”	Zaznaczenie własnych spostrzeżeń w ankiecie ewaluacyjnej.	Karta ewaluacyjna – załącznik nr 5
VI. Zakończenie zajęć	Podziękowanie uczniom za pracę na lekcji, pożegnanie się.	Zwrócenie wypełnionych kart ewaluacyjnych	

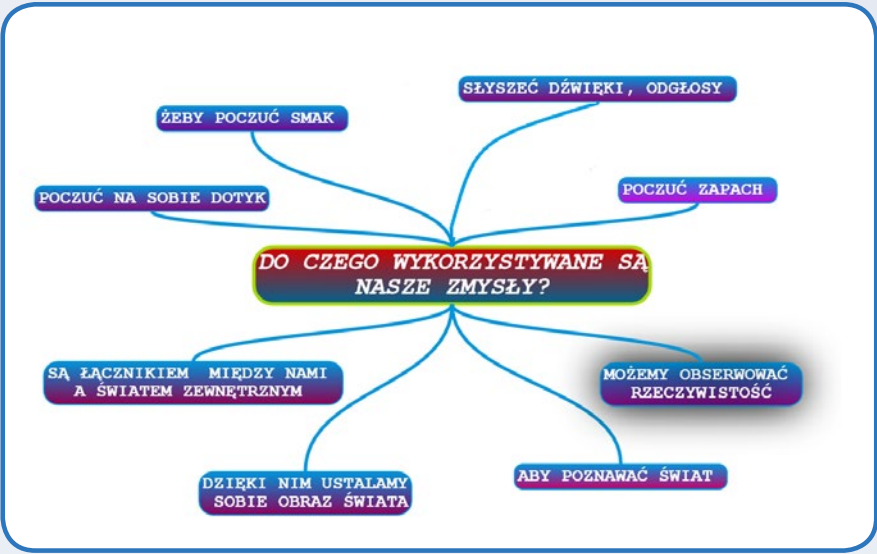
Załącznik nr 1

Rozwiąż krzyżówkę i odczytaj hasło z cyferek.

- 1. Co wyczuwamy za pomocą nosa.
- 2. Jedna z cech człowieka rozumnego.
- 3. Jeden ze smaków.
- 4. Zmysł znajdujący się w jamie ustnej.
- 5. Np. sobie główkę.

Załącznik nr 2
MAPA MYŚLI

Załącznik nr 3 - Cele lekcji

Po dzisiejszej lekcji:

- rozwiążesz krzyżówkę,
- będziesz się posługiwał słownictwem typowym dla opisu,
- rozpoznasz i nazwiesz wygląd, smak i zapach cukierka,
- wysłuchasz utworów muzycznych i je opiszesz,
- opiszesz obraz za pomocą kolorów, kształtów i nastroju,
- w języku poetyckim opiszesz obłok i ziemię,
- nauczysz się pracy zespołowej;

Załącznik nr 4

Zad. 1 Po zjedzeniu cukierka wypiszcie trzy przymiotniki, którymi moglibyście go opisać. Warto, abyście poszukali wrażeń płynących ze wszystkich zmysłów, nie tylko zmysłu smaku. Swoje spostrzeżenia zapiszcie poniżej:

wygląd cukierka -
 smak cukierka-
 zapach cukierka-

Zad. 2 Wysłuchaliście trzech utworów muzycznych, waszym zadaniem jest podać trzy cechy, którymi charakteryzował się każdy z fragmentów muzycznych.

- Utwór:
- 1) Wolfgang Amadeus Mozart - Piano Concerto No. 21 – Andante-
 - 2) Nothing Gonna Change My Love For You-
 - 3) Ewa Farna - Bez łez Instrumental-

Zad. 3 Wielcy artyści poprzez swe dzieła: obrazy, utwory muzyczne, utwory poetyckie uczą nas patrzenia na świat i podziwiania go. Przyjrzyjcie się więc uważnie reprodukcji obrazu Józefa Mehoffera pt. „Dziwny ogród” i wynotujcie po trzy przymiotniki nazywające kolory, kształty, wielkość i nastrój:

- a) słownictwo nazywające kolory -
- b) słownictwo nazywające kształty-
- c) słownictwo nazywające wielkość-
- d) słownictwo nazywające nastrój-

Zad. 4 – „Zabawa w poetów”
 Poezja posługuje się innym językiem niż język codzienny. Język poetycki działa na wyobraźnię i

uczucia czytelnika bądź słuchacza. Spróbujcie inaczej niż zazwyczaj opisać słowa: obłok i ziemia. Opiszcie je poprzez smak, dotyk, dźwięk, zapach i ruch. Inaczej mówiąc, jeśli moglibyście dotknąć obłoku, co poczulibyście? Jeśli moglibyście „usłyszeć ziemię”, to jaki miałaby ona dźwięk?

Wypełnijcie tabelkę, wpisując po jednym przymiotniku do każdej z rubryk:

Słowo	smak	dotyk	dźwięk	zapach	ruch
obłok					
ziemia					

Załącznik nr 5 - Karta ewaluacyjna

Drogi Uczniu,
 zapewne byłeś, -aś baczny obserwator dzisiejszej lekcji, możesz więc wyrazić anonimowo swoją opinię, zaznaczając na karcie ewaluacyjnej swoje spostrzeżenia po dzisiejszych zajęciach.

Opracowała
 Alina Bobeła – nauczyciel języka polskiego

ORTOGRAM SPORTOWY

Tradycją lekcji wychowania fizycznego w SP Trzebnice stały się ortogramy sportowe. Bo nauczyciele wychowania fizycznego dbają nie tylko o tężyznę fizyczną, ale i o znajomość dyscyplin sportowych, których na lekcjach doświadczyć nie można. A więc uczniowie klas IV – VI poznają ich specyfikę i pisownię.

4 razy do roku na tablicy sportowej wywieszone są duże kartki z nazwą 10 dyscyplin, zawodów, elementów gry czy nazwisk sportowców. Ich uprawianie związane jest z aktualną porą roku. Nauczyciel opowiada uczniom o charakterze zapisanych zjawisk sportowych i wyjaśnia ich pisownię. Później uczniowie przez 2-3 tygodnie osławają się z pisownią, a na końcu piszą dyktando, Zwykle wypada nie najgorzej.

Od tego roku słowa sportowe „wiszą” nie tylko na tablicy, ale i na stronie internetowej szkoły.

Aktualna „10” sportowych zwrotów to: Marcin Możdżonek, żużel, lekkoatletyka, bieg średniodystansowy, hokej, łyżwiarstwo, pchnięcie kulą, bramkarz, piłka nożna, rzut różny.

*Agnieszka Trojanowska
Ewa Kasperczak*

ZADANIE NA DZIŚ

Bardzo zachęcamy naszych uczniów do aktywności fizycznej. Pragniemy, by ćwiczyły nie tylko na lekcjach czy innych zajęciach zorganizowanych, lecz także w wolnych chwilach.

Wymyśliłyśmy więc akcję „Zadanie na dziś”. W przypadku dzieci klas młodszych jest to zadanie na sobotę i niedzielę, a w przypadku uczniów klas starszych to zadanie na pół miesiąca.

Młodzi mają za zadanie skakać przez skakankę przez minutę i policzyć, ile razy im się udało. Za jakiś czas skaczą znowu i sprawdzają, czy pobili rekord poprzedniej próby. A w poniedziałek pani wuefistka pyta jak dzieciom poszło i chwali serdecznie.

Starsi mają nieco trudniejsze zadanie. Oni wykonują próby z testu sprawności fizycznej Krzysztofa Zuchory. W tym miesiącu to próba szybkości, czyli bieg w miejscu przez 10 s i klaskanie pod kolanami. Liczenie kłaśnień. Ambitni sportowcy trenują przez dwa tygodnie szybkość. Później na lekcji przystępują do próby. I tak z każdą inną próbą sprawności: gibkości, wytrzymałości, skoczności, siły mięśni ramion i brzucha.

Każde zadanie jest wypisane na Białej Tablicy przy sali gimnastycznej.

Mamy informację, że w domowych warunkach, nie tylko uczniowie przystępują do zadań, ale i ich całe rodziny.

*Agnieszka Trojanowska
Ewa Kasperczak*

Scenariusz zajęć logopedycznych dla dziecka sześciolatniego z ORM

Temat: Zimowe zabawy.

Prowadzący: Magdalena Kowalczyk

Miejsce: Szkoła Podstawowa im. Wł. ST. Reymonta w Trzebnicach

Cele główne:

- doskonalenie umiejętności porozumiewania się
- doskonalenie sprawności artykulacyjnej
- rozwijanie samoświadomości

Cele szczegółowe:

- doskonalenie prakcji oralnej
- kształcenie wrażliwości i uwagi słuchowej
- kształcenie prawidłowego toru oddechowego
- motywowanie do naśladowania samogłosek i sylab otwartych
- stymulowanie wokalizacji

Metody:

- ćwiczeń praktycznych
- naśladowczo-zabawowa
- pokazu
- słowna

Forma pracy: indywidualna

Pomoce dydaktyczne: słomki, waciki, konfetti, lusterko, wycinanki, klej, drzewko z porami roku

PRZEBIEG ZAJĘĆ

CZĘŚĆ WPROWADZAJĄCA

Ćwiczenia aparatu artykulacyjnego:

- Pada śnieg: dotykamy czubki em języka różnych miejsc na podniebieniu
- Mróz maluje na szybach ciekawe wzory: ściągniętymi wargami rysujemy w powietrzu wzory
- Toczmy śnieżne kule: robimy z buzi „kulę” - nadymamy policzki, zwierając wargi, następnie głośno wypuszczamy powietrze
- Pchamy kulę: wypychamy językiem dolne zęby
- Lepimy bałwana: nakładamy wargę górną na dolną wargę i odwrotnie

Ćwiczenia oddechowe:

- Bitwa na śnieżki - dziecko dmucha przez słomkę na kawałki waty, tak by trafić do celu
- Mróz - dziecko chucha na lusterko by zaparowało, następnie rysuje na nim palcem wzory
- Płatki śniegu - dziecko na wdechu za pomocą słomki przenosi małe papierowe konfetti rozrzucone po stole do pojemnika

CZĘŚĆ WŁAŚCIWA

Ćwiczenia słuchowe i ćwiczenia motoryki małej

- Bałwanek- dziecko wycina elementy bałwana narysowane przez nauczyciela. Rozkłada je przed sobą. Za każdym razem gdy dziecko usłyszy głoskę b może wziąć kolejny element by stworzyć z nich postać bałwana. Prowadzący zmienia kolejność wypowiedzianych głosek by dziecko nie przyzwyczało się do schematu.

Ćwiczenia systemu syntaktycznego:

- Co tu nie pasuje? - obrazki na jednym pasku przedstawiają znane rzeczy z otoczenia (dwie jednakowe, trzecia inna, np. sanki, sanki, kwiatek. Pytanie: co tu nie pasuje?. Odpowiedź: kwiatek. Pytanie: dlaczego kwiatek nie pasuje? Odpowiedź: bo tu są sanki, itd.)

CZĘŚĆ KOŃCOWA

Ćwiczenia percepcji wzrokowej:

- Zimowe drzewko – dziecko ma za zadanie ułożenie elementów w tym samym miejscu, jakie zostało wskazane na ilustracji przedstawiającej drzewo zimą. Dodatkowo nauczyciel określa położenie elementów względem drzewa- nad, pod, przed, za, itp.

Opracowała: Magdalena Kowalczyk

SCENARIUSZ ZAJĘĆ RUCHOWYCH
z elementami integracji sensorycznej dla klasy II

Temat: Kształtowanie sprawności fizycznej z użyciem nietypowych przyborów.

Cele:

- Rozwijanie wszechstronnej sprawności fizycznej
- Stymulowanie aktywności ruchowej wychowanków

Zadania:

- zapoznanie uczniów z możliwościami ćwiczenia „z byle czym”
- zapoznanie z wpływem ćwiczeń na prawidłową postawę ciała, ćwiczenia kształtujące nawyk prawidłowej postawy
- kształtowanie sprawności: głównie zwinności i zręczności
- rozwijanie poczucia samodzielności w działaniu, umiejętności pracy w zespole oraz świadomego uczestnictwa w zajęciach
- podniesienie ogólnej sprawności fizycznej i wydolności organizmu dziecka poprzez ćwiczenia kształtujące i oddechowe
- korygowanie zaburzeń statystyki ciała, poprawa zaburzeń rozwoju motorycznego,
- ćwiczenia rozciągające mięśnie nadmiernie napięte i przykurczone oraz ćwiczenia wzmacniające mięśnie osłabione

Metoda:

- zadaniowo-naśladowcza
- elementy integracji sensorycznej

Miejsce: sala gimnastyczna

Pomoce: gazety, plansza do rzutu do celu, piłki do kosza

Tok zajęć	Opis zadania, gry	Uwagi
Część wstępna: 1) wprowadzenie uczniów i czynności organizacyjne 2) rozgrzewka – przygotowanie organizmu do zajęć ruchowych - ćwiczenia rozciągające mięśnie nadmiernie napięte i przykurczone oraz ćwiczenia wzmacniające mięśnie osłabione	1) zbiórka 2) powitanie 3) sprawdzenie przygotowania dzieci do zajęć (strój, obuwie) 1) Powitanie różnymi częściami ciała - dzieci chodzą po całej sali na znak nauczyciela witają się różnymi częściami ciała, np. prawymi kolanami, lewymi stopami, nosami, plecami. 2) Dzieci stoją w rozсыпce i wykonują ruchy naprzemienne. Mogą to być wszystkie kombinacje ruchów wymagające skoordynowania pracy obydwu półkul mózgowych: prawy łokieć- lewe kolano i lewy łokieć- prawe kolano; prawa dłoń- lewa kostka i lewa dłoń- prawa kostka 3) Zabawa na rozładowanie napięć: tzw. „dziwne kroki” - nauczyciel podaje instrukcje modelujące sposób poruszania się dzieci np. chodzimy po sali stawiając najbardziej dziwne lub najbardziej śmieszne kroki, np. chodzimy tak jak na spacerze z psem, idziemy tak jak byśmy nosili obiad na tacy... 4) Dziwne wędrówki: - leżenie na plecach i jazda po podłodze; - leżenie na brzuchu i jazda po podłodze; - jazda po podłodze na pośladkach.	Zbiórka w dwuszeręgu
Główna część zajęć: - kształtowanie zręczności i celności - ćwiczenia z gazetą - ćwiczenia kształtujące nawyk prawidłowej postawy	1) marsz po obwodzie koła z gazetą na głowie, tak aby nie spadła 2) w siadzie skrzyżnym skręty tułowia w lewo i w prawo z gazetą trzymaną oburącz przed sobą 3) w siadzie klęcznym przesuwanie leżącej na podłodze gazety obszernymi ruchami rąk w różnych kierunkach 4) zgniatanie gazety w kulkę, podrzucanie kuli jedną ręką, chwytanie drugą, podrzucanie i chwytanie papierowej kuli w dowolny sposób, według inwencji dzieci 5) „Poszukiwanie kapitana” - rozrzucamy papierowe kulki na podłodze (kulka jest o jedną mniej niż dzieci), uczniowie biegają pomiędzy nimi, na gwizdek n-la jak najszybciej zabierają najbliższą kulkę, osoba, której nie udało się zabrać kulki – odpada, odchodzi na bok, zabierając ze sobą jedną kulkę, zabawę powtarzamy do momentu, aż pozostanie dwoje dzieci 6) „Strzelnica - celne oko” - celowanie piłką do celu (zawieszona na ścianie tarcza) z odległości 3-5 m. Zgodnie z przyjętą umową każdy ma 3 rzuty, za celne rzuty przyznawane są punkty 7) „Latawiec” - uczniowie dobierają się w pary, stają naprzeciw siebie w odległości kilku metrów, w rękach rozpostartych nad głową trzymają gazetę, biegną w kierunku partnera puszczając wolno swoją gazetę i starają się złapać gazetę partnera 8) „Złap laskę” - przechwyt laski partnera – uczniowie stoją w parach z laską pionowo opartą o podłogę w odległości 2-3 metrów od siebie, na sygnał n-la puszczają swoje laski i biegną, by przechwycić laskę partnera	szare gazety, papierowe kulki, tarcza, laski
Ćwiczenia kończące zajęcia: - zabawa uspokajająca - czynności porządkowe kończące zajęcia	1) „Piłka górą” - zabawa uspokajająca – dzieci tworzą dwa rzędy, na sygnał n-la podają tyłem piłkę koledze stojącemu z tyłu i szybko stają na koniec rzędu do momentu powrotu pierwszego uczestnika na pierwotne miejsce. Wygrywa zespół, który szybciej wykona zadanie 2) „Prąd” – dzieci ustawiają się jeden za drugim w rzędach. Na znak nauczyciela od ostatniego dziecka w rzędzie płynie prąd tzn. ostatnie dziecko klepie w bark stojące przed nim, ten klepie następnego itd. Pierwszy z rzędu, gdy poczuje klepienie – musi podskoczyć. 3) Czynności porządkowe, zbiórka, pożegnanie grupy	

Opracowały:

Natalia Sroka – nauczyciel edukacji wczesnoszkolnej
Magdalena Kowalczyk – terapeuta integracji sensorycznej

SCENARIUSZ ZAJĘĆ

Temat:

W księgarni, w bibliotece- w bajkowym świecie. Klasyfikowanie i liczenie elementów zbioru w zakresie 6.

Cele:

- 1. Rozwiązywanie zagadek
- 2. Rozwiązywanie prostych zadań z treścią
- 3. Dodawanie i odejmowanie liczb w zakresie 6
- 4. Segregowanie elementów według podanego warunku.
- 5. Pisanie cyfr.

Pomoce: Karty z wyrazami do globalnego czytania, lizaki z cyframi, liczmany, znaki <,>

I. Zagadki

MAŁA, GRZECZNA DZIEWCZYŃKA,
WILKA SPOTKAŁA W LESIE.
MA CZERWONĄ CZAPECZKĘ
BABCI LEKARSTWA NIESIE.

CZERWONY KAPTUREK

TO BARDZO ZNANY MIŚ,
KTÓREGO PRZYJACIELEM JEST CHŁOPIEC O IMIENIU KRZYŚ
CZERWONY KUBRACZEK, WESOŁA MINA
OD ZJEDZENIA MIODU KAŻDY DZIEŃ ZACZYNA

KUBUŚ PUCHATEK

CO TO ZA DZIEWCZYŃKA
CO W JEDNEJ POŃCZOSZCE
KOLOROWEJ TROSKĘ
ZDOBYWA ŚWIAT WRAZ A KONIEM
I MAŁPKĄ – PANEM WILSONEM

PIPI

Z PŁATKA RÓŻY KOŁDERKA
A KOŁYSKA Z ORZECHA
TAKA MAŁA DROBINKA
TYLE PRZYGÓD JĄ CZEKA

CALINECZKA

JAKIE ZWIERZĘ Z BAJEK
MA TAKIE ZWYCZAJE,
ŻE CHCE POŁKNAĆ WNUCZKĘ,
WIĘC BABCIE UDAJE?

WILK

JAKIE TO MALEŃSTWA
ZAWSZE SĄ BRODATE
WCIAŻ CIĘŻKO PRACUJĄ
W LESIE MAJĄ CHATKĘ?

KRASNOLUDKI

JAKA OSOBA Z DAWNYCH BAJEK
Z MIOTŁĄ SIĘ NIGDY NIE ROZSTAJE?

BABA JAGA

JAKA TO DZIEWCZYŃKA MA ROBOTY WIELE,
A NA PIEKNYM BALU GUBI PANTOFELEK

KOPCIUSZEK

NAUCZYCIEL ZACZEPIA NA TABLICY WYRAZY DO GLOBALNEGO CZYTANIA

II. Krótka rozmowa na temat ulubionych bohaterów bajek dla dzieci.

III. Porównywanie liczb w zakresie 6 – liczenie sylab w wyrazach

DZIECI ZACZEPIAJĄ LICZMANY – KÓŁKA – I ZNAKI<,> NA TABLICY POD WYRAZAMI

1. KOPCIUSZEK,		BABA JAGA
3	<	4
2. KRASNOLUDKI,		PIPI
4	>	2
3. WILK,		CALINECZKA
1	<	4
4. CZERWONY KAPTUREK,		KUBUŚ PUCHATEK
6	>	5

III. Klasyfikowanie, przeliczanie elementów zbioru.

Na jakie grupy, zbiory można podzielić naszych dzisiejszych bohaterów?

Np.

- 1. Bajkowe dziewczynki : Kopciuszek, Calineczka, Pipi, Czerwony Kapturek – liczba elementów 4
- 2. Złe postacie z bajek – Wilk, Baba Jaga – liczba elementów- 2
- 3. Postacie, które nie są ani małymi, ani dużymi dziewczynkami: Krasnoludki, Wilk, Kubuś Puchatek – liczba elementów – 3

Liczbę elementów zbioru dzieci pokazują na lizakach

IV. Rozwiązywanie zadań z treścią:

1. 4 krasnoludki wędrowały przez las. Napotkały 2 braci. Teraz idą wszyscy razem. Ilu krasnoludków wędruje przez las?

4+2=6 Rozwiązania dzieci zapisują na tablicy

2. Na balu u księcia było 5 pięknych panien. O północy jedna z nich – Kopciuszek- musiała już iść. Ile panien zostało na balu?

5-1=4

3. Na urodziny Kubusia Puchatka przybył Tygrysek, Osiołek i Królik. Ile kawałków tortu przygotowuje Kubuś, aby poczęstować gości?

1+1+1=3

V. Układanie zadań przez dzieci do podanych działań:

2+2=

6-4=

VI. Dodawanie i odejmowanie liczb WSiPnet – gra z narracją.

VI. Praca z podręcznikiem z wykorzystaniem multibooka. s.62 – 63

VII. Zadanie domowe – zeszyt ćwiczeń s.15.

Beata Mazurek

SCENARIUSZ ZAJĘĆ OTWARTYCH DLA RODZICÓW

Edukacja matematyczna

Temat: W krainie matematyki.

Działania na liczbach w zakresie 50.

I. Obszary z podstawy programowej:

- w sytuacjach trudnych i wymagających wysiłku intelektualnego zachowuje się rozumnie, dąży do wykonania zadania,
- wyznacza sumy (dodaje) i różnice (odejmuje),
- radzi sobie w sytuacjach życiowych, których pomyślne zakończenie wymaga dodawania lub odejmowania
- zapisuje rozwiązanie zadania z treścią przedstawionego słownie w konkretnej sytuacji, stosując zapis cyfrowy i znaki działań;

II. Cele:

- utrwalenie wiadomości o liczbach dwucyfrowych
- doskonalenie rachunku pamięciowego w zakresie 4 działań matematycznych – liczby do 50.
- doskonalenie umiejętności analizowania i rozwiązywania zadań z treścią.

III. Cele szczegółowe:

Uczeń:

- wykonuje obliczenia do 50 w zakresie 4 działań matematycznych,
- posługuje się pojęciami matematycznymi takimi jak: suma, różnica, iloczyn, iloraz,
- wskazuje liczby parzyste i nieparzyste,
- analizuje zadania z treścią,
- zna i rozumie poznane własności działań matematycznych,
- współpracuje w grupie zadaniowej.

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Czynności organizacyjne.
2. Zaznajomienie uczniów z celami zajęć.
3. Gimnastyka mózgu – ćwiczenia Denisona z wykorzystaniem programu multimedialnego „Porusz umysł” – kulki.
4. Zabawa dydaktyczna „Zgadnij, jaka to liczba?”:
 - a) jeśli dodam do niej 7 to otrzymam 20, 13
 - b) jeśli odejmę od niej 7 to otrzymam 20, 27
 - c) jest ona sumą liczb 40 i 8, 48
 - d) otrzymam ją, gdy różnicę liczb 10 i 5 pomnożę przez 10 50
 - e) to iloraz liczb 12 i 2, 6
 - f) otrzymam ją gdy do iloczynu liczb 1 i 9 dodam 0. 9

- uczniowie pokazują liczbę na lizakach matematycznych

- nauczyciel umieszcza na tablicy kartoniki z odgadniętymi liczbami (są one dwucyfrowe)

5. Porządkowanie liczb na tablicy rosnąco.
6. Dzielenie ułożonych liczb na parzyste i nieparzyste.
7. Wyznaczanie w każdej z zapisanych liczb rzędu dziesiątek i jedności. (tabela)

D	J
	6
	9
1	3
2	7
4	8
5	0

8. ZABAWA (uczniowie pokazują liczby za pomocą lizaków matematycznych)
Pokaż taką liczbę, która ma
 - 4 dziesiątki i 2 jedności
 - 3 jedności i 1 dziesiątkę,
 - 2 dziesiątki i 0 jedności,
 - 3 dziesiątki i 5 jedności.Dopisywanie liczb w tabeli.
9. Zadanie - kwadraty magiczne. Praca w dwuosobowych zespołach.
Uczniowie klas II posadzili krokusy na ogrodowych rabatach tak, że suma kwiatów w każdym poziomym, pionowym i jednym ukośnym rzędzie była taka sama.

17	19	9
8	16	2
2	10	15

Suma 45

4	2	9
8	6	1
3	7	5

Suma 45

7	2	10
8	5	6
4	12	3

Suma 45

5	3	17
9	14	2
1	8	6

Suma 25

14	9	2
3	5	17
8	11	6

Suma 25

5	10	3
4	6	8
9	2	7

Suma 18

1	8	3
6	4	2
5	0	7

Suma 12

6	11	10
13	9	5
8	7	12

Suma 27

12	8	10
2	13	15
16	9	5

Suma 30

10. Zadanie: Na wystawie klasowej dzieci ułożyły swoje rysunki w 4 rzędach, po 5 w każdym rzędzie. Ile było tych rysunków?

a) rozwiązanie zadania przez dodanie takich samych składników:

$5+5+5+5=20$

b)rozwiązanie zadania przez mnożenie liczb:

$4 \times 5 = 20$ spr. $20 : 5 = 4$

Uczniowie odpowiadają na pytania:

- Jak nazywa się mnożenie liczb i jego wynik?

- Jak nazywają się liczby w mnożeniu?

- Jak nazywamy dzielenie i jego wynik?

- liczba 20 w naszym ilorazie nazywa się....., a liczba 5 to.....

- Co jeszcze wiecie o mnożeniu i dzieleniu liczb?

11. ZADANIE (uczniowie podchodzą do tablicy i łączą kartoniki z liczbami w pary)

Znajdź pary liczb, których suma cyfr jest taka sama.

23, 28, 36, 33, 25, 84, 27, 41, 64, 45, 15, 43, 39, 81,

12. Samoocena (uczniowie sami oceniają swój udział w lekcji według” karty samooceny”) –porównanie umiejętności zapisanych w karcie z celami podanymi na początku zajęć (pytanie „czego się dziś nauczyliście?”)

KARTA SAMOOCENY

Odpowiedz na pytania używając słowa „tak” lub „nie”.

Podczas dzisiejszych zajęć matematycznych potrafiłem wykonać wszystkie polecenia nauczyciela.	
Zgodnie współpracowałem z innymi dziećmi.	
Potrafię rozwiązywać zadania matematyczne.	
Znam liczby parzyste i nieparzyste.	
Bardzo dobrze dodaję i odejmuję liczby.	
Wiem co to jest suma i różnica liczb.	
Wiem, co to znaczy odjemna i dzielna.	
Wiem, że liczby zapisujemy cyfrą.	

Beata Mazurek

SCENARIUSZ ZAJĘĆ

Temat: Kolorowy świat motyli. Rozkład liczby 17 na składniki.

Cele:

1. Poznanie etapów rozwoju motyla i cech charakterystycznych w budowie owadów.
2. Słuchanie ze zrozumieniem.
3. Grupowanie wyrazów wokół wskazanego tematu.
4. Dodawanie i odejmowanie liczb w zakresie 17.

Metody pracy: pokaz, pogadanka, działania praktyczne.

Środki dydaktyczne: plansze demonstracyjne, zestaw wyrazów do czytania globalnego, prezentacja multimedialna, liczmany, kostki do gry, alfabet ruchomy, modele kolejnych stadiów rozwoju motyla.

Przebieg zajęć:

- I. Czytanie globalne – dobieranie skojarzeń do wyrazu „wiosna”
- II. Pokaz planszy „łąka”- nazywanie zwierząt, mieszkańców łąki.
- III. Czytanie utworu „Gąsienica – tajemnica”
- IV. Fazy rozwoju motyla – pokaz prezentacji i działania praktyczne na modelach
- V. Tworzenie wyrazów - układanie wyrazów z liter tworzących wyraz „motyle”
- VI. Przeliczanie motyli zaczepionych na gałązce.
- VII. Rozkład liczby 17 na składniki. – liczmany
- VIII. Dodawanie i odejmowanie liczb – zabawa kostkami do gry.
- IX.. Działania praktyczne na multibooku.

Pomoce dydaktyczne stosowane podczas zajęć

„Kolorowy świat motyli. Rozkład liczby 17 na składniki”:

- plansze demonstracyjne,
- zestaw wyrazów do czytania globalnego,
- prezentacja multimedialna,
- liczmany,
- kostki do gry,
- alfabet ruchomy,
- modele kolejnych stadiów rozwoju motyla.

Beata Mazurek

SCENARIUSZ ZAJĘĆ EDUKACJI POLONISTYCZNEJ W KLASIE I.

Temat: Mój dom. Wprowadzenie litery B,b na podstawie wyrazów zgromadzonych wokół tematu „Dom”.

Cele:

1. Różnicowanie pojęć: głoska, sylaba, wyraz, zdanie.
2. Kształtowanie i doskonalenie słuchu fonematycznego
3. Nauka pisania nowej litery.
4. Czytanie wyrazów i zdań.
5. Wdrażanie do uważnego słuchania.

I. Wprowadzenie do tematu zajęć:

- Uważne słuchanie wiersza „Dom”
- Spontaniczne wypowiedzi dzieci na temat różnic i podobieństw domów: swojego i z wiersza.

II. Słuchanie czytanych przez nauczyciela zdań o domu Beaty i Kuby (n-l czyta tekst 2 razy)

III. Odpowiadanie na pytania do tekstu:

1. Jaki dzień lubią Kuba i Beata?
2. Kto robi herbatę lub kakao?
3. Co podaje Kuba?
4. Co robi Beata po posiłku?

IV. Czytanie globalne wyrazów związanych z tematem „Dom”:

bułka, bobas, bambosze, babcia, kubek, bluza, buty, bagietka, batony,
- który wyraz nie pasuje do pozostałych? (kubek zaczyna się na k, a pozostałe na b)

V. Wyszukiwanie wyrazów, które :

- zaczynają się na b
- mają b w środku.
- ustalenie czy b to samogłoska, czy spółgłoska.

1. *Głoskowanie*
2. *Układanie modelu wyrazu na tablicy i na ławkach indywidualnie.*
3. *Dzielenie wyrazów na sylaby.*

VI. Pokaz litery B, b (plansza)

Uczniowie wypowiadają się na temat wyglądu litery.

VII. Zabawa z programem multimedialnym „Czytam i piszę”

VIII. Zabawa ruchowa „Co lubię robić w domu?”(wybrany uczeń pokazuje czynność, a pozostali zgadują).

IX. Praca z podręcznikiem s. 26. Czytanie zdań wyrazowo – obrazkowych (syłabami, w rytmie, całościowo). Ustalenie ilości zdań w tekście.

X. Nauka pisania litery B, b – multibook.

XI. Pisanie liter przez uczniów w książce.

XII. Podsumowanie zajęć:

- co zapamiętaliście z dzisiejszych zajęć?
- czego się dziś nauczyliście?

XIII. Ocena aktywności uczniów:

1. Samoocena
 - kto dziś aktywnie brał udział w zajęciach?
 - kto nie jest z siebie zadowolony?
2. Ocena nauczyciela.

XIV. Podziękowanie za udział w zajęciach, pożegnanie.

ZAJĘCIA OTWARTE PROWADZONE W KLASIE PIERWSZEJ

Temat: „W krainie liter” – od litery do alfabetu.

Cele:

1. Wprowadzenie pojęcia „alfabet”.
2. Doskonalenie analizy i syntezy wzrokowo – słuchowej.
3. Utrwalenie pojęć: głoska, litera.
4. Porządkowanie wyrazów w kolejności alfabetycznej.

Przebieg zajęć:

I. Zabawa „W świecie liter”

Uczniowie stoją w kręgu. Nauczyciel podaje losowo uczniom kartoniki z literami (dużymi i małymi). Każdy uczeń nazywa literę, którą otrzymał. Na sygnał „podaj dalej” przekazuje ją koledze zgodnie z ruchem wskazówek zegara. Przekazywanie liter powtarzane jest kilkakrotnie. Zabawa odbywa się przy muzyce „Litery, litery, literki”.

II. Podobieństwa i różnice między literami.

Nauczyciel objaśnia uczniom, że litery, tak jak ludzie tworzą rodziny, których członkowie są do siebie podobni. Rozkłada na dywanie pojemniki i woreczki literowe.

Uczniowie biorą kolejno woreczki z literą i porządkują według napisów na pojemnikach uprzednio odczytanych razem z nauczycielem.

Litery:

- stoją na jednej nodze – F, f, i, I, j, l, l, P, p, r, T, t, y
- stoją na dwóch nogach – A, H, n, K, k, N, R, W, w
- stoją na 3 nogach – M, m
- stoją na podstawce – Z, z, Ł, E
- litery z brzuskami - b, D, d, a, g, O, o
- litery trochę zakręcone – litery z ogonkiem lub kropką – ą, ę, i

III. Wprowadzenie pojęcia „alfabet”

Nauczyciel opowiada o tym, jak ludzie uporządkowali litery. Ustawili je w porządku, który obowiązuje na całym świecie.

- litery ustawione w ustalonej kolejności to alfabet
- pokaz alfabetu
- nauczyciel czyta wiersz J. Tuwima „Abecadło z pieca spadło” – krótkie omówienie treści.

IV. Układanie wyrazów z alfabetu ruchomego. Utrwalenie pojęć: głoska, litera.

Uczeń:

- głosuje proponowany wyraz,
- układa litery alfabetu zapisując wyraz.

Głoski mówimy, a litery piszemy.

V. Porządkowanie ułożonych wyrazów w kolejności alfabetycznej.

Nauczyciel:

- pokazuje układ wyrazów w słowniku ortograficznym,
- odczytuje nazwiska uczniów z dziennika lekcyjnego wskazując kolejne litery w alfabecie.

Uczniowie porządkują ułożone wyrazy w kolejności korzystając z alfabetu demonstracyjnego.

Beata Mazurek

VI. Zabawa „Korektor”. Podsumowanie zajęć.

Uczniowie otrzymują karteczki z drukowanym tekstem, w którym „zgubiono” litery. Zadaniem uczniów jest uzupełnienie tekstu i odczytanie zdań.

Alfabet to kol...jno ustawi...ne l...tery. Zn...my j...ż lit...ry. Znamy prawie cał... alfabet.

VII. Ocena aktywności uczniów.

Barbara Mazurek

Projekt – mitologia

Mając klasę żywiołową, ciekawą i otwartą na świat, postanowiłam tematykę mitologiczną omówić metodą projektu. Uczniowie świetnie sobie radzili z kolejnymi zadaniami i chętnie się ich podejmowali.

W ciągu kilkutygodniowej pracy wychowankowie, indywidualnie lub grupowo, stworzyli plansze prezentujące genealogię bogów greckich i Olimp. Przygotowali prezentacje multimedialne o tematyce dotyczącej historii i sztuki starożytnej Grecji.

Kolejnym zadaniem, które przed sobą postawiliśmy, było przygotowanie i zarejestrowanie kamerą krótkiej etiudy filmowej „Uczta na Olimpie”. Oprócz wiedzy z zakresu mitologii, praca nad filmikiem dostarczyła wszystkim dużo radości i frajdy. Wzbogaciła też uczniów o elementarne wiadomości z dziedziny sztuki filmowej.

Równie atrakcyjna była praca nad mini-inscenizacją mitu o Dedalu i Ikarze, która w dużej mierze polegała na improwizacji słowno – ruchowej uczniów.

Ostatnim projektowym zadaniem, inspirowanym wyżej wspomnianym mitem, było skonstruowanie urządzeń, które bezpiecznie przetransportują jajka z dużej wysokości na ziemię.

Projekt zakończyliśmy sprawdzianem wiadomości. Żaden z piętnastoosobowej grupy uczniów nie otrzymał oceny niedostatecznej, a prace trzech uczniów były celujące.

Ukoronowaniem kilkutygodniowej pracy była lekcja otwarta dla rodziców i nauczycieli. Okazało się, że ta forma zajęć cieszy się dużym zainteresowaniem. Na lekcję przybyło 8 z 14 mam, co dało 57% frekwencję. Uczniowie z dużym zaangażowaniem zaprezentowali efekty swojej pracy. Oficjalnej premiery doczekała się nasza etiuda filmowa, a gromkimi oklaskami nagrodzono uczniów biorących udział w inscenizacji mitu o Dedalu i Ikarze. Podczas lekcji otwartej przeprowadziłam także konkurs wiedzy mitologicznej, który tylko potwierdził jak obszerny materiał przyswoili uczniowie. Zajęcia zakończyliśmy przed budynkiem szkoły, gdzie można było obserwować próby młodych konstruktorów w bezpiecznych transportowaniu jajek na ziemię.

Praca metodą projektu przy omawianiu mitologii była „strzałem w dziesiątkę”. Uczniowie przyswoili sobie wiedzę w sposób atrakcyjny i nieszampowy. Mogli jednocześnie rozwijać swoją kreatywność, a także odpowiedzialność i obowiązkowość.

Marta Krajniak

nauczyciel języka polskiego w Szkole Podstawowej im.
Jana Pawła II w Szklarach Dolnych

Scenariusz przedstawienia z okazji Światowego Dnia Pluszowego Misia

Temat: Przedstawienie „Bal Misia Uszatka”

Prowadzący: Joanna Łoziak, Katarzyna Arndt

Data: 25.11.2014 r.

Grupa: 3 – 6-latki

Cele ogólne:

- integrowanie społeczności przedszkolnej;
- rozwijanie talentów dzieci;

Cele operacyjne:

- śpiewa piosenki z dziecięcego repertuaru
- odgrywa role w zabawach parateatralnych, posługując się mową, mimiką, gestem i ruchem;
- wie, jak należy się zachować na przedstawieniu;

Przebieg:

- Powitanie i przypomnienie dzieciom, że 25 dzień listopada to święto wszystkich Pluszowych Misiów na całym świecie.
- Zaproszenie na przedstawienie przygotowane przez dzieci z grupy „Misiów”.
- Występ dzieci z grupy 4 – latków z przedstawieniem „Bal Misia Uszatka”.
- Smakowanie misiowych przysmaków „Małe co nieco” – słodki poczęstunek

PRZEDSTAWIENIE „BAL MISIA USZATKA”

Postacie:

Miś, Lala 1, Lala 2, Lala 3, Srocza, Króliczek, Kotek, Piesek, Pajac 1, Pajac 2, Pajac 3, Pajac 4, Pajac 5

MIS

Jestem sobie miś pluszowy
I nazywam się Uszatek.

LALA 1

A ja jestem lala Róża,
Wszędzie szukam pajacyka.

MIS

A po co go szukasz, Lalo?

LALA 1

Bo nie mam z kim tańczyć na balu.

MIS

Czy to dzisiaj będzie bal w pokoiku lal?

SROCZKA

Znowu, Misiu, zapomniałeś,

Że na balu tańczyć miałeś.

MIS

Ja mam pamięć doskonałą.
Kiedy dzieci pójda spać
Dam wam wszystkim znać!

PIOSENKA: „PORA NA DOBRANOC”

LALA 1

Fiku – Miku! Fiku – Miku!
Gdzie ty jesteś, Pajacyku?

PAJAC 1

Jestem pajacyk Fik – Mik,
Przybiegłem do ciebie w mig.

LALA 1

A kto tam za tobą skacze?

PAJAC 1

To moi bracia Pajace...

PIOSENKA: „JADĄ, JADĄ MISIE”.

LALA 2

Usłyszałam piękne granie.
Czy już czas na tańcowanie?

LALE

Czy to bal? Czy to bal?
Czemu nikt nie prosi Lal?

KRÓLICZEK

Jeszcze na bal nie pora,
Czekajcie do wieczora.

KOTEK

Miś Uszatek da nam znać,
kiedy dzieci pójda spać.

LALA 3

Tylko żeby miś Grubasek
nie zapomniał o nas czasem.

PIESEK

Bo to Miś Zapominalski,
Tak jak słynny słoń Trąbalski.

MIS

Co ja zrobić miałem?
Znowu zapomniałem.
Wiem! Na pewno miałem spać!

PAJACE

Wszędzie cicho, wszędzie ciemno,
Wszędzie cicho, wszędzie ciemno...

PAJAC 1

Chodźcie, pajacyki ze mną!

PAJAC 2

Nie ma nigdzie naszych Lal.
Może odwołany bal?

PAJAC 3

Nie widać też nigdzie Misia.
Może ten bal jest nie dzisiaj?

PAJAC 4

Pewnie jeszcze dużo czasu,
Nie róbmy tutaj hałasu.

PAJAC 5

Stańmy sobie w kąciку,
Braciszku Fiku – Miku!

LALA 1

Patrzcie, patrzcie, moje Lale.
Chyba balu nie ma wcale.

LALA 2

To po co ja się męczyłam
I nową sukienkę szyłam?

LALA 3

To po co ja się czesałam
I kokardy przypinałam?

LALE

My chcemy tańczyć na balu!
Zróbże coś, kochana Lалу!

LALA 1

Pomóżcie mi, Pajace,
Bo zaraz się rozpłaczę.

PAJACE

Cii, cii, cii...

LALA 2

Słyszę jakieś chrapanie...

PAJAC 2

Słyszę jakieś sapanie...

LALE

Ratunku my się boimy!
Ledwo ze strachu stoimy!

PAJACE

Nie bójcie się dziewczyny,
My was obronimy!!!

MIS

Chyba kogoś usłyszałem,
Kiedy sobie smacznie spałem...

LALA 2

Oj, Misiu, Misiu, leniuszku!
Ty myślisz tylko o łóżku.

PAJAC 1

Zamiast o balu dać znać,
Poszedłeś sobie spać.

MIS

Bardzo was za to przepraszam
I wszystkich do tańca zapraszam.

PIOSENKA I TANIEC: „MIŚ Z LALECZKĄ”.

KADRA PEDAGOGICZNA PODM W POLKOWICACH

Renata Czapczyńska:

- dyrektor POPPPiDM w Polkowicach,
- mgr pedagogiki,
- menedżer oświaty,
- nauczyciel dyplomowany,
- ekspert komisji egzaminacyjnych i kwalifikacyjnych dla nauczycieli ubiegających się o awans zawodowy,
- pedagog spec. – diagnoza i terapia dzieci dyslektycznych, pomoc psychologiczno-pedagogiczna na rzecz uczniów, rodziców i nauczycieli, treningi uczenia się i szybkiego czytania, neuroterapeuta EEG Biofeedback, Kinezylogia Edukacyjna NLP,
- powiatowy koordynator projektu „Nowa jakość systemu doskonalenia nauczycieli w powiecie polkowickim”,
- Medal Komisji Edukacji Narodowej (2005 r.),
- staż pracy – 32 lata.

Bożena Dudziak:

- mgr filologii polskiej,
- inż. informatyk specjalność inżynieria oprogramowania,
- ekspert komisji egzaminacyjnych i kwalifikacyjnych dla nauczycieli ubiegających się o awans zawodowy,
- edukator dorosłych,
- specjalista w zakresie kształcenia na odległość – e-learningu,
- nauczyciel przedmiotów informatycznych w Zespole Szkół w Polkowicach,
- doradca metodyczny od stycznia 2005 roku w zakresie nauczania informatyki i technologii informacyjnej w szkołach podstawowych, gimnazjach, szkołach ponadgimnazjalnych,
- nauczyciel dyplomowany,
- szkolny organizator rozwoju edukacji,
- staż pracy w oświacie – 25 lat.

Grzegorz Kochman:

- mgr historii,
- wicedyrektor, nauczyciel WOS-u i historii w Zespole Szkół w Polkowicach,
- doradca metodyczny od października 2007 roku w zakresie nauczania historii w szkołach podstawowych, historii i WOS-u w gimnazjach oraz szkołach ponadgimnazjalnych,
- nauczyciel dyplomowany,
- szkolny organizator rozwoju edukacji,
- staż pracy w oświacie – 20 lat.

Ewa Kulesza:

- mgr matematyki,
- nauczyciel matematyki w Szkole Podstawowej w Chocianowie,
- doradca metodyczny w zakresie matematyki,
- nauczyciel dyplomowany,
- szkolny lider Wspierania Uzdolnień,
- staż pracy w oświacie – 14 lat.

Małgorzata Majewska Greń:

- mgr filologii polskiej,
- nauczyciel dyplomowany,
- wicedyrektor oraz nauczyciel języka polskiego i wiedzy o kulturze w Zespole Szkół w Polkowicach,
- menedżer oświaty,
- edukator dorosłych,
- doradca metodyczny w POPPPiDM w Polkowicach,
- koordynator sieci współpracy i samokształcenia dyrektorów szkół i przedszkoli w ramach projektu „Nowa jakość systemu doskonalenia nauczycieli w powiecie polkowickim” współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach EFS,
- odznaczenia – Srebrny Krzyż Zasługi (2005 r.),
- staż pracy w oświacie – 32 lata

Beata Mazurek:

- mgr pedagogiki na Uniwersytecie Wrocławskim,
- nauczyciel dyplomowany,
- logopeda – Uniwersytet Wrocławski,
- nauczyciel kształcenia zintegrowanego w Szkole Podstawowej nr 1 w Polkowicach,
- doradca metodyczny od września 2007 roku w zakresie kształcenia zintegrowanego, wychowania przedszkolnego oraz logopedii,
- koordynator sieci współpracy i samokształcenia,
- staż pracy w oświacie – 26 lat.

Dorota Szmidt:

- mgr filologii polskiej na Uniwersytecie Wrocławskim,
- nauczyciel języka polskiego i bibliotekarz w Szkole Podstawowej w Parchowie,
- doradca metodyczny od września 2007 roku w zakresie języka polskiego w szkole podstawowej oraz biblioteki szkolnej,
- szkolny lider Wspierania Uzdolnień,
- nauczyciel dyplomowany,
- koordynator ds. bezpieczeństwa w Szkole Podstawowej w Parchowie,
- szkolny organizator rozwoju edukacji,
- 24 lata pracy w oświacie.

Wiesław Ksenycz:

- mgr filologii romańskiej,
- specjalista w zakresie języka angielskiego, francuskiego, hiszpańskiego i włoskiego,
- Międzynarodowy Staż Doskonalenia Zawodowego w Brukseli i Paryżu,
- ekspert komisji egzaminacyjnych i kwalifikacyjnych dla nauczycieli ubiegających się o awans zawodowy,
- egzaminator OKE egzaminu maturalnego z języka francuskiego i egzaminu gimnazjalnego z języka angielskiego,
- nauczyciel dyplomowany,
- nauczyciel języka angielskiego w Gimnazjum nr 2 w Polkowicach,
- konsultant językowy w PODM od września 2010 roku,
- koordynator sieci współpracy i samokształcenia,
- staż pracy w oświacie – 22 lata.

Biuletyn Powiatowego Ośrodka Doradztwa Metodycznego w Polkowicach

redaguje Zespół Doradców Metodycznych PODM,

ul. Targowa 1 59 – 100 Polkowice tel. 076 746 15 70, fax 076 746 15 71,

podm@polkowice.edu.pl